

Transition Facility – Twinning Project PL04-IB-OT-03

„Wzmocnienie ochrony praw własności intelektualnej i przemysłowej”

Wdrożenie dyrektywy w sprawie koordynacji niektórych zasad dotyczących prawa autorskiego oraz praw pokrewnych stosowanych w odniesieniu do przekazu satelitarnego oraz retransmisji drogą kablową w wybranych państwach członkowskich Unii Europejskiej

Wstęp

Niniejszy raport jest wynikiem analizy przeprowadzonej w ramach szeroko zakrojonego projektu bliźniaczego Unii Europejskiej zatytułowanego: „Wzmocnienie ochrony praw własności intelektualnej i przemysłowej”. Celem analizy było ustalenie, czy istnieją jakiegokolwiek praktyki europejskie w zakresie zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i pokrewnymi w zakresie przekazu satelitarnego i przekazu drogą kablową. Niniejszy raport jest pierwszym obszernym przeglądem stworzonym w tym przedmiocie.

Ankieta opracowana dla celów przedmiotowego raportu została rozesłana do licznych organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi działających we wszystkich krajach Unii Europejskiej; dodatkowo do badania włączyła się również Szwajcaria.

Niestety, niemożliwe było zgromadzenie informacji na temat sytuacji w Zjednoczonym Królestwie i Słowenii. Przedstawiciele organizacji z Grecji poinformowali nas, że w ich kraju nie funkcjonuje retransmisja drogą kablową, dlatego też nie są w stanie odpowiedzieć na pytania zawarte w ankiecie. Podobna sytuacja ma miejsce we Włoszech, gdzie retransmisja drogą kablową również nie ma zastosowania, jednak przedstawiciele włoskich organizacji udzielili odpowiedzi na niektóre z naszych pytań. W niniejszym raporcie zawarto zatem odpowiedzi uzyskane od 34 organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, działających w 22 krajach europejskich.

Pytania dotyczyły następujących zagadnień:

1. Podział wynagrodzenia między poszczególnymi grupami podmiotów praw autorskich oraz sposób, w jaki zostały ustalone proporcje tego podziału.
2. Procentowy udział w wynagrodzeniu w przypadku, gdy istnieje kilka organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi działających w tym samym obszarze.
3. Wpływ i wdrożenie art. 9.2. dyrektywy nr 93/83 w sprawie przekazu satelitarnego oraz retransmisji drogą kablową.
4. Wyjątek dotyczący organizacji radiowych i telewizyjnych wymienionych w art. 10 ww. dyrektywy.
5. Postępowanie mediacyjne, arbitrażowe i in.
6. Konsekwencje stosowania przepisu dotyczącego obowiązkowej transmisji, tzw. „must carry”.
7. Podział wynagrodzenia między „czwórkę” podmiotów praw autorskich, o których mowa w art. 2.2 dyrektywy w sprawie czasu ochrony praw autorskich.

Pod podsumowaniem odpowiedzi umieszczono pytania zawarte w ankiecie w ich oryginalnym brzmieniu oraz wszystkie indywidualne odpowiedzi udzielone przez organizacje zbiorowego zarządzania prawami autorskimi.

Ponadto, do niniejszego raportu załączono listę wszystkich organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, o których mowa w badaniu.

W załączeniu znajduje się również przykładowy program podziału wynagrodzenia, który udostępniła niemiecka organizacja VG Bild-Kunst, oraz informacje prawne na temat postępowania mediacyjnego w sprawach z zakresu praw autorskich uzyskane z Węgier.

Pragniemy złożyć podziękowania na ręce naszych kolegów z Ministerstwa Kultury Rzeczypospolitej Polskiej, a w szczególności pani Magdzie Chudzikiewicz oraz panu Dariuszowi Urbańskiemu, za nieustanne wsparcie oraz zaangażowanie w realizację przedsięwzięcia.

Walter Dillenz¹ i Lothar Alexander Müller²
Warszawa, wrzesień 2007

¹ Profesor nauk prawnych, Uniwersytet Wiedeński

² Doktor nauk prawnych

Spis treści

	Strona
Treść ankiety	4
Krótką analiza odpowiedzi	6
Pytania i odpowiedzi w pełnej wersji	10-67
Pytanie 1 (Podział wynagrodzenia)	10
Pytanie 2 (Podział między kilkoma organizacjami zbiorowego zarządzania prawami autorskimi)	26
Pytanie 3 (Art. 9.2. dyrektywy nr 93/83 w sprawie przekazu satelitarnej oraz retransmisji drogą kablową)	33
Pytanie 4 (Wyjątek dotyczący organizacji radiowych i telewizyjnych)	44
Pytanie 5 (Postępowanie mediacyjne, arbitrażowe i in.)	49
Pytanie 6 (Konsekwencje stosowania przepisu dotyczącego obowiązkowej transmisji, tzw. „must carry”)	56
Pytanie 7 (Podział wynagrodzenia między „czwórkę” podmiotów praw autorskich)	63
Załącznik nr 1: Lista organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, które wzięły udział w badaniu	68
Załącznik nr 2: Postępowanie mediacyjne w sprawach z zakresu prawa autorskiego na Węgrzech	70
Załącznik nr 3: Przykładowy program podziału wynagrodzenia (VG BILD-KUNST)	73

Treść ankiety

1.) Jaki jest udział procentowy każdej z grup podmiotów praw autorskich (np. autorzy utworów muzycznych, autorzy utworów literackich, artyści wykonawcy, organizacje radiowe i telewizyjne, producenci filmowi, autorzy filmów) w wynagrodzeniu z tytułu nadawania drogą kablową? W jaki sposób określono te proporcje (np. w drodze negocjacji, arbitrażu, orzeczeniem sądu)? Dodatkowe uwagi na temat praw do wynagrodzenia i innych praw z tytułu transmisji drogą kablową.

2.) Jeśli w danej dziedzinie (np. producenci filmowi, autorzy utworów muzycznych) działa kilka organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, jaki jest procentowy podział wynagrodzenia między nimi?

3.) Artykuł 9.2. dyrektywy w sprawie przekazu satelitarnego oraz retransmisji drogą kablową mówi o uwzględnieniu w podziale wynagrodzenia tych podmiotów praw autorskich, które nie są zrzeszone w poszczególnych organizacjach zbiorowego zarządzania prawami autorskimi („niezrzeszone podmioty praw autorskich”):

a) Jaki praktyczny wpływ wywiera to postanowienie na rzeczywistość (np. znosi obowiązek weryfikowania i potwierdzania faktycznego członkostwa, wyrównuje szanse między organizacjami o różnych stopniach członkostwa)?

b) W jaki sposób został wdrożony poniższy artykuł 9.2, a w szczególności jak długi jest okres, o którym w nim mowa, w Państwa kraju i czy niezrzeszony podmiot praw autorskich musi przystąpić do organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi przed otrzymaniem wynagrodzenia?

„Podmiot praw autorskich określony w niniejszym ustępie ma te same prawa i obowiązki wynikające z umowy między operatorem kablowym a organizacją zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, która zarządza jego prawami, co podmiot praw, który upoważnił daną organizację, oraz może wysuwać roszczenia do tych praw w terminie ustalonym przez dane państwo członkowskie, nie krótszym jednak niż trzy lata od daty retransmisji drogą kablową, którego przedmiotem był jego utwór lub inne treści podlegające ochronie”

4.) Artykuł 10 określa wyjątek w stosunku do organizacji radiowych i telewizyjnych. Nie muszą one przystępować do organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi w celu dochodzenia swoich roszczeń względem operatorów kablowych. Czy poszczególne organizacje radiowe i telewizyjne rzeczywiście dochodzą tych roszczeń indywidualnie, czy też korzystają z pośrednictwa własnych organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi?

5.) Artykuł 11 stanowi, że jeżeli nie została zawarta umowa dotycząca zezwolenia na retransmisję kablową, „każda ze stron może skorzystać z pomocy jednego lub kilku mediatorów”. Czy osoba mediatora funkcjonuje w Państwa kraju w charakterze instytucji, czy też podmiotu powoływanego *ad hoc*? Czy kiedykolwiek wszczęto procedurę mediacyjną?

6.) W wielu krajowych ustawach medialnych znajdują się przepisy nakładające na organizacje radiowe i telewizyjne lub na operatorów kablowych obowiązek transmitowania określonych programów cieszących się ogólnokrajowym zainteresowaniem (przepisy dotyczące obowiązkowej transmisji, tzw. „must-carry”). Czy ma to jakikolwiek wpływ na wysokość

wynagrodzenia z tytułu praw autorskich (zwolnienia lub zniżki) i czy podmioty praw autorskich, których utwory są wykorzystywane w takich programach, otrzymują takie samo wynagrodzenie jak podmioty praw autorskich z tytułu innych programów?

7.) W artykule 2.2. dyrektywy w sprawie czasu ochrony praw autorskich wymieniono grupę czterech podmiotów praw autorskich (głównego reżysera, autora scenariusza, autora dialogów i kompozytora muzyki skomponowanej specjalnie dla utworu filmowego lub audiowizualnego), dla których określa się czas ochrony praw autorskich. Jak kształtuje się podział wynagrodzenia z tytułu retransmisji drogą kablową w tej grupie?

Krótką analiza odpowiedzi

Pytania 1, 7: Z uwagi na fakt, iż poniższe odpowiedzi często obejmowały swoim zakresem oba pytania, zdecydowaliśmy, że zostaną one poddane łącznej analizie.

W niniejszym raporcie nie przytoczono pełnej treści programów podziału wynagrodzenia z uwagi na ich niezwykle rozbudowany charakter; szczegółowe informacje w tym zakresie można znaleźć w części poświęconej odpowiedziom.

Poniżej przedstawiono ogólny zarys informacji na temat wynagrodzenia pobieranego przez organizacje zbiorowego zarządzania prawami autorskimi z tytułu retransmisji drogą kablową (zakres wynagrodzenia) oraz uzgodnionej procentowej struktury jego podziału.

W większości krajów (13 z 22) istnieje pewien Ogólny Program Podziału Wynagrodzenia (w Bułgarii obejmuje on wyłącznie filmy zagraniczne – nie wypłaca się wynagrodzenia za retransmisję programów krajowych; w Holandii zasada ta obowiązuje tylko częściowo). W pięciu krajach (Belgia, Czechy, Polska, Słowacja i Hiszpania) każda organizacja zbiorowego zarządzania prawami autorskimi musi indywidualnie podejmować negocjacje w operatorami kablowymi. Finlandia, Litwa i Portugalia nie udzieliły odpowiedzi na pytania w tym zakresie; w Grecji nie funkcjonuje jak dotychczas transmisja drogą kablową.

Analiza szczegółowa:

Austria: Dziewięć organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi pobiera wynagrodzenie z tytułu retransmisji drogą kablową, w wysokości uzgodnionej w drodze negocjacji i arbitrażu.

Belgia: W 1996 roku przestała obowiązywać ramowa umowa zawarta między operatorami kablowymi a organizacjami zbiorowego zarządzania prawami autorskimi; każda strona musi we własnym zakresie podejmować negocjacje z operatorami.

Bułgaria: Wynagrodzenie za retransmisję drogą kablową pobierane jest wyłącznie za zagraniczne programy telewizyjne na mocy Ramowej Umowy Licencyjnej z 1999 roku. Operatorzy kablowi nie zgadzają się na wnoszenie opłat za programy krajowe.

Czechy: Pięć organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi zawarło indywidualne umowy z operatorami kablowymi; wysokość stawek uzgadniana jest w oparciu o liczbę użytkowników końcowych.

Dania: Rozbudowana zbiorowa umowa licencyjna określa strukturę udziałów przypadających uprawnionym. Proporcje udziałów zostały uzgodnione w drodze arbitrażu przed sądem.

Estonia: Ramowa Umowa Licencyjna, której warunki uzgodniono w drodze negocjacji, określa strukturę udziałów przypadających uprawnionym.

Finlandia: Kopiście dostarczyła nam szczegółowy program podziału wynagrodzenia. Nie udzielono odpowiedzi w zakresie innych organizacji ani też trybu, w jakim uzgodniono strukturę udziałów.

Francja: W wyniku negocjacji prowadzonych co roku przez organizacje zbiorowego zarządzania prawami autorskimi reprezentującymi autorów zmienia się rocznie program podziału wynagrodzenia stanowiącego 3,75% wpływów operatorów kablowych (pobieranych

za same prawa autorów). Jeśli danej kategorii istnieje kilku autorów, wówczas muszą oni dojść do porozumienia między sobą.

Niemcy: Istniał rozbudowany ogólny program podziału wynagrodzenia, który obowiązywał wiele organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i który został opracowany w drodze negocjacji. Obecnie negocjacje nowej umowy utknęły w martwym punkcie. Najbardziej prawdopodobnym rozwiązaniem jest arbitraż.

Grecja: W Grecji nie ma jeszcze telewizji kablowej.

Węgry: Pierwotnie ogólny program podziału wynagrodzenia został stworzony przez podmioty praw autorskich, natomiast obecnie jest on ujęty w ustawie o prawie autorskim.

Włochy: Choć komercyjna retransmisja drogą kablową jeszcze nie funkcjonuje, to już prowadzone są negocjacje; ustawa o ochronie praw własności intelektualnej określa, iż prawo do wynagrodzenia wykonuje się wyłącznie za pośrednictwem SIAE.

Łotwa: Ramowa Umowa Licencyjna, która została zawarta w drodze negocjacji, określa system wynagradzania podmiotów praw autorskich.

Litwa: LATGA pobiera 1,9% wpływów z opłat abonamentowych, które są następnie wypłacane podmiotom praw autorskich zgodnie z programem wynegocjowanym i zatwierdzonym na dorocznej konferencji autorów.

Holandia: Operatorzy kablowi zawarli indywidualne umowy z każdą organizacją radiową i telewizyjną oraz umowę zbiorową z organizacjami Agicoa/ Sekam i Cisac.

Polska: Nie istnieje ramowa umowa licencyjna. Każda organizacja działa w imieniu podmiotów, które reprezentuje. Przykładowo, ZAPA zawarła umowę ze Stowarzyszeniem Filmowców Polskich, od którego otrzymuje ryczałtowo 2,8% jego wpływów netto.

Portugalia: Podmioty praw autorskich pobierają wynagrodzenie z tytułu retransmisji drogą kablową z dwóch źródeł: przekaz publiczny oraz opłaty abonamentowe za korzystanie z telewizji kablowej (abonenci). Istnieje rozbudowany program podziału wynagrodzenia.

Rumunia: Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych określa honorarium w wysokości 2% dla wszystkich podmiotów. Proporcje udziałów podlegają corocznym negocjacom.

Słowacja: Honoraria nie są pobierane zbiorowo dla wszystkich kategorii. Autorzy reprezentowani są przez SOZA, która pobiera w ich imieniu wynagrodzenia i następnie wypłaca je członkom SOZA i LITA. Artyści wykonawcy oraz producenci są reprezentowani przez SLOVGRAM; wysokość udziałów negocjowana jest przez uprawnionych.

Hiszpania: Zgodnie z ustawą wynagrodzenie pobierane jest za pośrednictwem AISGE i AIE. Od roku 2006 każda organizacja musi negocjować wysokość wynagrodzenia indywidualnie.

Szwecja: Wielkość udziałów określana jest w drodze negocjacji prowadzonych co roku przez organizacje reprezentujące poszczególne kategorie.

Szwajcaria: Organizacje zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i prawami pokrewnymi posiadają wspólny program podziału wynagrodzenia; każda grupa podmiotów prawa autorskiego reprezentowana jest tylko przez jedną organizację.

Pytanie 2: Spośród 22 respondentów odpowiadających na to pytanie dwunastu potwierdziło, że posiada jedną organizację zbiorowego zarządzania prawami autorskimi odpowiedzialną za dane pole eksploatacji (monopol faktyczny – wynikający z decyzji administracji lub monopol prawny – wynikający z ustawy). Są nimi: Austria, Bułgaria, Dania, Estonia, Finlandia, Węgry, Włochy (po uruchomieniu transmisji kablowej), Łotwa, Litwa, Holandia, Portugalia i Rumunia.

W następujących dziewięciu krajach funkcjonuje więcej niż jedna organizacja zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i prawami pokrewnymi przynajmniej w zakresie niektórych pól eksploatacji: Belgia, Czechy, Francja, Niemcy, Polska, Słowacja, Hiszpania, Szwecja i Szwajcaria.

W dwóch krajach (Włochy i Grecja) nie funkcjonuje jeszcze telewizja kablowa; przy czym w Grecji nie ma żadnych przepisów, które regulowałyby przedmiotowe kwestie w przyszłości.

Pytanie 3: Spośród 18 respondentów odpowiadających na to pytanie większość stwierdziła, że artykuł nie miał istotnego wpływu na sytuację prawną, głównie dlatego, że wymagany status istniał już wcześniej w ich krajach.

Jednak cztery kraje (Łotwa, Polska, Słowenia i Hiszpania) wskazały na korzyść, jaką osiągnęły organizacje zbiorowego zarządzania prawami autorskimi w związku ze zwolnieniem ich z obowiązku weryfikowania i potwierdzania członkostwa, jeden kraj (Portugalia) wskazał na pozytywny wpływ artykułu, zgodnie z którym pobieranie honorarium stało się obowiązkowe, z kolei inny kraj (Belgia) wspominał o zwiększeniu bezpieczeństwa nadawców kablowych, zaś w jednym kraju (Austria) podkreślono aspekt wyrównania szans mniejszych i większych organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi.

DAMA z Hiszpanii stwierdziła, że artykuł ten wymaga od podmiotów praw autorskich wstąpienia do organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi w celu uzyskania wynagrodzenia.

Co do ram czasowych, w których niezrzeszone podmioty praw autorskich mogą wystąpić z roszczeniem o zapłatę wynagrodzenia, 15 krajów zadeklarowało okres trzech lat, tj.: Belgia, Czechy, Austria, Dania, Estonia, Finlandia, Niemcy, Węgry, Włochy, Łotwa, Litwa, Holandia, Portugalia, Rumunia i Słowacja.

W Szwecji okres ten został określony przepisami prawa i wynosi również trzy lata, jednak ze względów praktycznych roszczenia o zapłatę wynagrodzenia można zgłaszać w ciągu 5 lat.

Szwajcaria przewiduje limit pięciu lat; we Francji i Polsce okres ten wynosi dziesięć lat, natomiast w Hiszpanii 15.

Bułgaria nie udzieliła precyzyjnej odpowiedzi na to pytanie (powołała „ogólnie obowiązujący przepis w prawie cywilnym”).

Na pytanie, czy niezrzeszony podmiot praw autorskich ma obowiązek wstąpienia do organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, 17 krajów udzieliło odpowiedzi przeczącej (Belgia, Czechy, Dania, Estonia, Finlandia, Francja, Węgry, Włochy, Łotwa, Litwa, Holandia, Polska, Portugalia, Rumunia, Słowacja, Szwecja i Szwajcaria); jedynie w Austrii i w Niemczech istnieje wyraźny obowiązek zawarcia umowy zlecenia przed otrzymaniem wynagrodzenia. W Hiszpanii i Rumunii różne organizacje zbiorowego zarządzania prawami autorskimi stosują różne procedury postępowania.

Pytanie 4: W jedenastu krajach organizacje zbiorowego zarządzania prawami autorskimi stwierdziły, że organizacje radiowe i telewizyjne muszą zgłaszać swoje roszczenia względem operatorów kablowych indywidualnie – dotyczy to: Belgii, Czech, Francji, Węgier, Łotwy, Litwy, Holandii, Polski, Rumunii, Słowacji i Hiszpanii. W Estonii, Portugalii i Szwajcarii wykorzystywane są istniejące organizacje, zaś w Austrii i Szwecji organizacje radiowe i telewizyjne posiadają własne organizacje zbiorowego zarządzania prawami autorskimi. W Bułgarii większość organizacji radiowych i telewizyjnych dochodzi swoich roszczeń indywidualnie, jednak istnieje również organizacja zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, która je reprezentuje; w Niemczech i Danii większość organizacji radiowych i telewizyjnych korzysta z własnej organizacji zbiorowego zarządzania, jednak istnieje również możliwość indywidualnego dochodzenia roszczeń.

Pytanie 5: Procedury postępowania w zakresie rozstrzygania sporów:

Prawo Austrii, Belgii, Czech, Estonii, Polski i Szwecji przewiduje możliwość powołania arbitrów/mediatorów w trybie *ad hoc*.

W Danii, Francji, Niemczech, na Węgrzech, Litwie, w Portugalii, Hiszpanii i Szwajcarii postępowanie mediacyjne/arbitrażowe toczy się przed stałym organem powołanym w tym celu.

Finlandia, Holandia, Rumunia i Włochy nie określiły, czy organ właściwy do rozstrzygania sporów jest organem stałym, czy też powoływanym *ad hoc*.

Prawo Bułgarii, Łotwy i Słowacji nie przewiduje takiej instytucji.

Należy jednak zauważyć, że jedynie w czterech krajach (Austria, Belgia, Czechy i Niemcy) postępowanie mediacyjne/arbitrażowe zakończyło się sukcesem – ostaną sprawą została rozstrzygnięta 26 lipca 2007 r. przez „Urheberrechtssenat” w Austrii. W pozostałych krajach nie odnotowano jak dotąd przypadku mediacji.

Pytanie 6: Zdecydowana większość krajów (16 z 21) nie dyskryminuje podmiotów praw autorskich w związku z rozpowszechnianiem ich utworów w ramach transmisji obowiązkowej, tzw. „must carry” – otrzymują oni jednakowe wynagrodzenie.

Jedyny wyraźny wyjątek od tej reguły stanowi Finlandia.

Cztery kraje nie rozstrzygnęły jeszcze tej kwestii. W niektórych z nich sprawa toczy się w sądzie. W Bułgarii operatorzy kablowi odmawiają zapłaty za treść programów obowiązkowych. W Holandii trwa spór o to, czy za retransmisję programów krajowych powinno być pobierane wynagrodzenie. Podobny problem istnieje w Rumunii. W Polsce sprawa nie została również ostatecznie rozstrzygnięta.

Pytania i odpowiedzi w pełnej wersji

1.) Jaki jest udział procentowy każdej z grup podmiotów praw autorskich (np. autorzy utworów muzycznych, autorzy utworów literackich, artyści wykonawcy, organizacje radiowe i telewizyjne, producenci filmowi, autorzy filmów) w wynagrodzeniu z tytułu nadania drogą kablową? W jaki sposób określono te proporcje (np. w drodze negocjacji, arbitrażu, orzeczeniem sądu)? Dodatkowe uwagi na temat praw do wynagrodzenia i innych praw z tytułu transmisji drogą kablową.

Austria:

VDFS

Literar-Mechana	(prawa do utworów literackich)	11,11%
LVG	(prawa do utworów literackich nieprzeznaczone do wystawiania)	1,87%
VDFS	(autorzy filmów i aktorzy)	1,21%
VBK	(utwory graficzne i plastyczne)	1,30%
VAM*	(producenci filmowi)	15,07%
LSG	(muzycy i producenci fonografów)	5,07%
ÖSTIG	(muzycy)	1,14%
AKM	(autorzy, kompozytorzy i wydawcy muzyczni)	28,02%
VGR	(organizacje radiowe i telewizyjne)	35,21%

* Udział VAM obejmuje dodatkowy udział dla VDFS, który został określony dnia 26 lipca 2007 r. przez zespół arbitrów („Urheberrechtssenat”) na okres 2001-2008 w następujący sposób:

2001	17,82%
2002	20,55%
2003	23,75%
2004	27,32%
2005	30,36%
2006	30,36%
2007	30,69%
2008	30,69%

Wszystkie wartości procentowe zostały określone w drodze negocjacji i arbitrażu.

Belgia:

SABAM

Od roku 1996 nie obowiązuje już globalna umowa zawarta pomiędzy operatorami kablowymi a grupą podmiotów praw autorskich. Każdy podmiot podejmuje negocjacje z operatorami we własnym zakresie. Nie jest możliwe podanie wartości procentowych.

Bułgaria:

Filmautor

Pobieranie opłat za retransmisję drogą kablową w Bułgarii jest niezwykle problematyczne. Bułgarskie organizacje zbiorowego zarządzania prawami autorskimi pobierają opłaty za retransmisję jedynie w przypadku 37 zagranicznych programów telewizyjnych w ramach Ramowej Umowy Licencyjnej zawartej w 1999 r. Wszystkie pozostałe programy retransmitowane w Bułgarii nie są objęte zakresem umowy i operatorzy odmawiają wnoszenia opłat z ich tytułu.

Zgodnie z postanowieniami umowy pobrane opłaty są dzielone w następujących proporcjach:

- 35% - AGICOA
- 43% - organizacje radiowe i telewizyjne
- 22% - dla organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, z czego 58% dla autorów utworów muzycznych, 30% dla autorów utworów audiowizualnych i 4% dla autorów utworów dramatycznych.

Czechy:

Dilia

W Czechach istnieje pięć organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi (OZZ) i każda OZZ działa niezależnie w zakresie pobierania honorarium z tytułu retransmisji drogą kablową.

Prawo nie określa stawek ani wartości procentowych opłat. Każda OZZ stosuje własne stawki, których wysokość uzgadnia w drodze porozumienia z poszczególnymi operatorami sieci kablowych lub ewentualnie z organizacją ich reprezentującą. Stawki opłat pobieranych w Czechach uzależnione są od liczby użytkowników końcowych i określone jako opłata należna za linię użytkownika końcowego. Obecnie tylko trzy OZZ określiły swoje stawki, tj. OSA (kompozytorzy, 1,20 CZK za linię użytkownika), INTERGRAM (artyści wykonawcy i producenci, 1,15 CZK za linię użytkownika) oraz Dilia (reżyserowie i autorzy scenariusza, 0,43 CZK za linię użytkownika). Dwie pozostałe (OOA-S i OAZA) są w trakcie negocjacji swoich stawek z operatorami kablowymi.

Jeśli chodzi o wynagrodzenie autorów reprezentowanych przez Dilia (obszar ten obejmuje głównie autorów scenariusza i reżyserów), odnośne stawki określa Regulamin Wynagradzania Dilia, który został zatwierdzony przez członków Walnego Zgromadzenia Dilia. Kwota honorarium należna poszczególnym autorom, wyrażona w punktach, zależy od „Wartości Utworu” oraz roli autora w takim utworze, tj. reżyser – 100 punktów, autor scenariusza – 90 punktów.

INTERGRAM

Prawodawstwo krajowe zapewnia artystom wykonawcom należyłą ochronę w zakresie retransmisji drogą kablową i gwarantuje im zarówno wyłączne prawo, jak i prawo do wynagrodzenia.

Udział:

Artyści wykonawcy 50%

Producenci 50%

(Udział autorów: nieznany)

Ustalenia poczynione w drodze negocjacji między podmiotami uprawnionymi.

Dania:

COPY-DAN

Organizacje radiowe i telewizyjne otrzymują 36%, producenci filmowi 26%, kompozytorzy 18%, natomiast pozostała grupa autorów i artystów wykonawców otrzymuje 20%. Wartości procentowe zostały określone w drodze arbitrażu.

Autorzy (z wyjątkiem kompozytorów) oraz artyści wykonawcy są uprawnieni do 20 procent wynagrodzenia z tytułu retransmisji drogą kablową przez duńskich operatorów sieci kablowych zgodnie z orzeczeniem sądu arbitrażowego wydanym dnia 8 lutego 1989 r. Wartość ta (20%) podlega podziałowi w następujących proporcjach:

<u>Prawa autorskie (z wyjątkiem kompozytorów) obejmują:</u>	Procent
Prawa dziennikarzy	1,86
Prawa autorów utworów fotograficznych	2,24
Prawa autorów utworów naukowych	0,54
Prawa pisarzy i dramaturgów	2,71
Reżyserowie/Producenci	1,60
Prawa scenografów	1,34
Prawa artystów plastyków*)	0,17
Prawa artystów rysowników	0,13
Prawa montażystów	0,05
Prawa artystów wykonawców obejmują:	
Prawa aktorów	8,00
Prawa muzyków i solistów	0,99
Prawa artystów cyrkowych	0,14
Prawa techników teatralnych	0,07
Prawa dyrygentów	0,16
Razem	20 procent

*) Proszę zauważyć, iż podziału wynagrodzenia za retransmisję drogą kablową należnego podmiotom praw autorskich w innych krajach, ujętym w kategorii „artyści plastycy”, dokonuje COPY-DAN BILLEDKUNST.

Filmex:

Artyści wykonawcy posiadają takie same prawa do wynagrodzenia za retransmisję drogą kablową, jak autorzy, producenci oraz organizacje radiowe i telewizyjne, które przysługują im na mocy rozbudowanej ramowej umowy licencyjnej. Uprawnienia przysługujące z tytułu ww. licencji wyrażają się w prawie do otrzymywania wynagrodzenia.

Udział:

Organizacje radiowe i telewizyjne 36 %

Producenci filmowi 26 %

Autorzy utworów muzycznych 18 %

Filmex (aktorzy, tancerze itd.) 8 %

Dziennikarze	1,86 %
Autorzy utworów fotograficznych	2,24 %
Autorzy utworów naukowych	0,54 %
<i>Artyści wykonawcy utworów muzycznych</i>	<i>0,99 %</i>
Pisarze/Dramatopisarze	2,71 %
Reżyserowie	1,60 %
Scenografowie	1,34 %
<i>Artyści cyrkowi</i>	<i>0,14 %</i>
<i>Artyści plastycy</i>	<i>0,17 %</i>
Artyści rysownicy	0,13 %
Montażyści	0,05 %
Dyrygenci	0,16 %
<u>Technicy teatralni</u>	<u>0,07 %</u>
	100 %.

Powyższe wartości zostały określone na drodze sądowego postępowania arbitrażowego.

Estonia:

EAÜ

W Estonii obowiązuje Ramowa Umowa Licencyjna, której warunki podziału wynagrodzenia zostały uzgodnione w drodze negocjacji w następujący sposób:

Organizacje radiowe i telewizyjne 43%, AGICOA 35%, prawa CISAC 22%.

Prawa CISAC obejmują: autorów utworów muzycznych:	70%
Utwory plastyczne i fotograficzne:	7%
Utwory audiowizualne:	10%
Wielkie prawa i prawa do utworów literackich:	10%
Rezerwa:	3%.

Finlandia:

Kopiosto

Wynagrodzenie z tytułu retransmisji drogą kablową podlega podziałowi w następujących proporcjach:

Organizacje radiowe i telewizyjne: 37 % wynagrodzenia,
 Producenci: 26 % wynagrodzenia, oraz
 Autorzy: 37 % wynagrodzenia.

Część przypadająca autorom podlega dalszemu podziałowi w następujących proporcjach:

Kompozytor: 12%,
 Autor scenariusza/dialogów: 11,05%,
 Reżyser: 8,95%,
 Operator filmowy/operator kamery: 1,98%,
 Inni: 3,02%

(powyższe wartości procentowe zostały określone w oparciu o program podziału wynagrodzenia Kopiosto).

Francja:

SACD

Operatorzy kablowi płacą organizacjom zbiorowego zarządzania prawami autorskimi reprezentującym autorów (za cały repertuar) 3,75% swoich wpływów (opłaty abonamentowe, bezzwrotne dotacje operacyjne, reklama oraz inna szczególna działalność gospodarcza) za prawo do przekazu publicznego. Wartość procentowa została określona w drodze negocjacji. Przede wszystkim należy podkreślić, iż wartość 3,75% stanowi tylko i wyłącznie udział przypadający autorom. Trudno dokładnie określić, jaka część z 3,75% przypada na dany repertuar, ponieważ proporcje podziału różnią się między sobą w zależności od rzeczywistego wykorzystania repertuaru każdej organizacji przez operatorów kablowych oraz przez organizacje radiowe i telewizyjne, których programy są retransmitowane. Dlatego też proporcje podziału wynagrodzenia zmieniają się z roku na rok oraz z programu na program i są określane w drodze negocjacji między organizacjami zbiorowego zarządzania prawami autorskimi reprezentującymi autorów.

Obecnie wartości te wynoszą średnio 62% za repertuar muzyczny, 36% za repertuar audiowizualny oraz mniej niż 2% za utwory plastyczne.

Organizacje zbiorowego zarządzania prawami autorskimi reprezentujące autorów pobierają również opłaty licencyjne bezpośrednio od programów za retransmisję drogą kablową: organizacje radiowe i telewizyjne płacą organizacjom zbiorowego zarządzania prawami autorskimi reprezentującym autorów 1,25% swojego wynagrodzenia otrzymanego od operatorów kablowych za rozpowszechnianie ich programu, za prawo do powielania.

SCAM

SCAM, organizacja zarządzająca utworami audiowizualnymi oraz radiofonicznymi utworami dokumentalnymi, nie jest w stanie udzielić odpowiedzi na to pytanie, ponieważ każda kategoria podmiotów praw autorskich prowadzi negocjacje we własnym zakresie (jak dotąd nie zarejestrowano przypadku arbitrażu, zastosowanie mają wyłącznie negocjacje).

SPEDIDAM

Ogólne wyłączne prawo do udzielania zezwoleń na retransmisję drogą kablową przysługuje artystom wykonawcom w zakresie wszelkich przekazów publicznych ich wykonań artystycznych w formie utrwalonej (artykuł L 212-3 kodeksu własności intelektualnej).

W przypadku fonogramów komercyjnych wyłączne prawo zastępuje prawo do odpowiedniego wynagrodzenia, o ile retransmisja drogą kablową danego programu przebiega równoległe z jego emisją bezprzewodową.

W zakresie wyłącznego prawa wynagrodzenie nie podlega podziałowi, ponieważ zarządu nad prawami nie sprawuje jedna organizacja w imieniu wszystkich uprawnionych. Natomiast w przypadku prawa do odpowiedniego wynagrodzenia wynagrodzenie dzielone jest w równych proporcjach – 50% dla artystów wykonawców i 50% dla producentów.

Powyższy stosunek podziału wynagrodzenia między artystami wykonawcami a producentami określa prawo.

Niemcy:

VG BILD-KUNST

1. „Klasyczne organizacje zbiorowego zarządzania prawami autorskimi”: 24%
2. Produkcje niezależne: 35%
3. Organizacje radiowe i telewizyjne zrzeszone w EBU (Europejska Unia Nadawców): 41%

W ramach tych grup wynagrodzenie podlega podziałowi w następujących proporcjach:

1: „Klasyczne organizacje zbiorowego zarządzania prawami autorskimi”:

- 1.1.: Utwory muzyczne: 67,72% (GEMA)
- 1.2.: Utwory słowne: 21,28% (VG Wort)
- 1.3.: Wykonania artystyczne: 9% (GVL)
- 1.4.: Utwory plastyczne/fotograficzne: 2%

2. Produkcje niezależne:

- 2.1.: 5,5% autorzy (VG BILD-KUNST)
- 2.2.: 4,8% producenci (VFF)
- 2.3.: 0,12% producenci (GÜFA)
- 2.4.: 67,67% producenci (AGICOA)
- 2.5.: 21,91% producenci (Organizacje zbiorowego zarządzania prawami autorskimi reprezentujące przedstawicieli zawodów filmowych)

Powyższe dane pochodzą z roku 2006 i zostały określone w drodze negocjacji. Okres obowiązywania umowy już upłynął i jak dotąd nie wypracowano żadnego nowego rozwiązania. Najprawdopodobniej zostanie wszczęte postępowanie arbitrażowe. Szczegółowe dane oraz informacje z ubiegłych lat zawarto w załączonym pliku w formacie Excel.

Grecja:

AEPI

Zgodnie z informacją uzyskaną od AEPI, w Grecji nie funkcjonuje telewizja kablowa, zatem ankieta nie dotyczy Grecji.

Węgry:

EJI

Wszystkie rodzaje wykonań artystycznych nadawanych w programach organizacji telewizyjnych i radiowych uprawniają do otrzymania wynagrodzenia, które to prawo wykonywane jest w imieniu podmiotów praw autorskich przez organizacje zbiorowego zarządzania prawami autorskimi:

Udziały: producenci filmowi	13%
Autorzy filmów	19%
Artyści plastycy (niebędący autorami filmów)	3%
Autorzy scenariusza	14%

Kompozytorzy i autorzy utworów słownych	15,5%
Artyści wykonawcy	26,5%
Producenci fonogramów	9%
	100%

Powyższa struktura podziału wynagrodzenia została określona przez podmioty praw autorskich w drodze negocjacji.

FILMJUS

Zgodnie z treścią art. 28 par. (4) ustawy o prawie autorskim nr LXXVI z 1999 r., procentowa struktura podziału wynagrodzenia między podmiotami praw autorskich przedstawia się następująco: „O ile zainteresowane organizacje zbiorowego zarządzania prawami autorskimi nie uzgodnią inaczej do 31 marca każdego roku, pobrane wynagrodzenie, pomniejszone o odpowiednie koszty, podlega podziałowi między uprawnione podmioty praw autorskich w następujący sposób: 13% przypada producentom filmowym, 19% operatorom filmowym, 3% autorom utworów plastycznych i autorom artystycznych utworów fotograficznych, 14% autorom scenariusza, 15,5% kompozytorom oraz autorom utworów słownych, 26,5% artystom wykonawcom oraz 9% producentom nagrań dźwiękowych.”

W zakresie wynagrodzenia za retransmisję drogą kablową zastosowanie ma ramowa umowa zawarta pomiędzy Artisjus a stowarzyszeniami operatorów sieci kablowych. Umowa ta zawiera szczególne postanowienie, które mówi, że: operatorzy sieci kablowych są zobowiązani do utworzenia funduszu, z którego następuje wypłata wynagrodzenia, jeżeli jeden z członków nie wywiąże się w terminie ze swojego zobowiązania do dokonania zapłaty.

Wartości procentowe zostały określone w następujący sposób: pierwotnie Artisjus, działająca w charakterze jedynej organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, określiła ich wysokość. Natomiast po powstaniu kolejnych organizacji zbiorowego zarządzania wartości procentowe określane były w drodze negocjacji między nimi.

Włochy:

IMAIE

Jak dotąd we Włoszech funkcjonuje jedynie eksperymentalna retransmisja drogą kablową; negocjacje dopiero się rozpoczęły. Pierwsza umowa - dopiero w wersji roboczej - między IMAIE i RAI mówi o kwocie ryczałtowej.

Jednak art. 180 ustawy o ochronie praw własności intelektualnej stanowi, że: „wyłączne prawo do udzielania zezwoleń na retransmisję drogą kablową wykonywane jest przez posiadaczy praw autorskich oraz posiadaczy praw pokrewnych wyłącznie za pośrednictwem SIAE. W zakresie praw autorskich SIAE działa na podstawie określonej umowy podpisanej z IMAIE i, w razie potrzeby, z innymi organizacjami zbiorowego zarządzania, które zostały utworzone w celu zarządzania innymi prawami pokrewnymi, co stanowi główny i jedyny przedmiot ich działalności.”

SIAE

Jak dotąd we Włoszech nie działa żaden operator kablowy rozpowszechniający programy telewizyjne lub radiowe z innych państw członkowskich Unii Europejskiej.

Dlatego też w chwili obecnej dane procentowe dotyczące wynagrodzenia należnego różnym grupom podmiotów praw autorskich nie zostały jeszcze określone.

Łotwa:

AKKA-LAA

Zgodnie z treścią Ramowej Umowy Licencyjnej, procentowa struktura podziału wynagrodzenia przedstawia się następująco: 35% dla AGICOA, 43% dla organizacji telewizyjnych zrzeszonych w EBU oraz 22% za prawa CISAC.

Wartość 22% za prawa CISAC obejmuje następujące pozycje:

- 1) 70% - dla autorów utworów muzycznych;
- 2) 22% - dla autorów utworów literackich;
- 3) 3% - dla autorów utworów wizualnych;
- 4) 2% - dla autorów utworów audiowizualnych;
- 5) 3% - rezerwa na utwory niezidentyfikowane.

Litwa:

LATGA-A

Za retransmisję drogą kablową LATGA-A pobiera 1,9% wpływów z tytułu opłat abonamentowych (bez VAT), jednak nie mniej niż 100 Lt miesięcznie.

Następnie wynagrodzenie pobrane według ww. stawki dzielone jest zgodnie z Regulaminem Podziału Wynagrodzenia LATGA-A w następujący sposób: „opłaty za retransmisję drogą kablową podlegają podziałowi według retransmitowanych programów w taki sposób, że 71,5% przeznacza się dla autorów utworów muzycznych, 26,5% dla autorów utworów literackich i audiowizualnych, 2% dla autorów utworów wizualnych. Cieszące się uznaniem zagraniczne organizacje dokonują podziału wynagrodzenia między autorów zagranicznych zgodnie z posiadaną przez siebie wiedzą.”

Stawki określone są w drodze negocjacji i zatwierdzane na Dorocznej Konferencji Autorów.

Holandia:

LIRA

W Holandii obowiązywała umowa z operatorami kablowymi, która udzielała zezwolenia w zakresie wszystkich praw autorskich. Umowa ta obejmowała trzy grupy podmiotów praw autorskich w następujących obszarach: organizacje radiowe i telewizyjne 44,5%, Agicoa/Sekam 33,5% i Cisac 22%.

Od kilku lat operatorzy kablowi działają na mocy umowy zawartej z poszczególnymi organizacjami radiowymi i telewizyjnymi oraz zbiorowej umowy zawartej z organizacjami Agicoa/Sekam i Cisac, które utrzymują założoną strukturę podziału wynagrodzenia.

Struktura Cisac przewiduje 70% dla autorów utworów muzycznych, 22% dla autorów utworów literackich/audiowizualnych, 3% dla twórców materiałów wizualnych. Ogólna rezerwa na roszczenia obejmuje 3%. Jeśli nie zostaną zgłoszone żadne roszczenia, niewykorzystane środki podlegają podziałowi.

Polska:

ZAiKS

Procentowa struktura podziału wynagrodzenia między poszczególnymi grupami podmiotów praw autorskich nie została określona. Każda organizacja zbiorowego zarządzania prawami autorskimi pobiera opłaty w imieniu grup, które reprezentuje. Wysiłki podejmowane w celu osiągnięcia porozumienia w innym obszarze w celu stosowania i pobierania opłat według jednej stawki spotkały się ze sprzeciwem ze strony użytkowników oraz zarzut określania stałych cen.

Od stycznia 2005 r. ZAiKS pobiera stałe opłaty w ramach wynagrodzenia, które zostały określone w miejsce wartości procentowych.

ZAPA

Zgodnie z polską ustawą o prawie autorskim i prawach pokrewnych domniemywa się, że producent utworu audiowizualnego nabył na mocy umów autorskie prawa majątkowe do utworów stworzonych na jego zamówienie lub włączonych do utworu audiowizualnego, jednakże tylko w zakresie eksploatacji audiowizualnej tego utworu. Ponadto, zgodnie z art. 87, jeżeli umowa nie stanowi inaczej, zawarcie przez artystę wykonawcę z producentem utworu audiowizualnego umowy o współdziałanie w realizacji utworu audiowizualnego przenosi na producenta prawa do rozporządzania i korzystania z wykonania, w ramach tego utworu audiowizualnego, na wszystkich znanych w chwili zawarcia umowy polach eksploatacji. W konsekwencji posiadaczami autorskich praw majątkowych do utworów audiowizualnych, wykonań oraz wideogramów są z reguły producenci.

a) Zgodnie z art. 21¹ operatorzy sieci kablowych mogą rozpowszechniać utwory nadawane przez inne organizacje radiowe i telewizyjne jedynie na podstawie umowy zawartej z właściwymi organizacjami zbiorowego zarządzania prawami autorskimi lub prawami pokrewnymi (które zarządzają prawami określonej kategorii).

b) Zgodnie z art. 70 ust. 2, niżej wymienione grupy autorów utworów audiowizualnych są uprawnione do otrzymywania dodatkowego wynagrodzenia za wykorzystanie ich utworów na następujących polach eksploatacji: nadanie w telewizji lub retransmisja za pośrednictwem innych środków przekazu publicznego: i) główny reżyser; (ii) operator filmowy; (iii) autorzy scenariusza; (iv) autorzy innych utworów słownych i muzycznych stworzonych na jego zamówienie lub włączonych do utworu audiowizualnego (tj. stworzonego specjalnie dla utworu audiowizualnego lub już istniejącego utworu). Artykuł 70 ust. 2 gwarantuje również prawo do otrzymywania dodatkowego wynagrodzenia artystom wykonawcom utworów audiowizualnych.

Stowarzyszenie Filmowców Polskich (SFP) wraz ze swoją odrębną jednostką organizacyjną – Związkiem Autorów i Producentów Audiowizualnych (ZAPA) – organizacją zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, jest jedyną taką organizacją w Polsce, która wykonuje prawa producentów w zakresie udzielania odmowy lub zgody operatorom kablowym na retransmisję drogą kablową oraz pobierania wynagrodzenia z tytułu wykorzystywania utworów audiowizualnych, zgodnie z treścią art. 21¹. SFP – ZAPA wykonuje również prawa przysługujące autorom w zakresie otrzymywania dodatkowego wynagrodzenia za wykorzystanie ich utworów (art. 70 ust. 2) przez pobieranie opłat dla głównych reżyserów, operatorów filmowych, większości autorów scenariusza, autorów dialogów oraz scenografów. Na mocy umów Stowarzyszenie Filmowców Polskich (SFP) pobiera od operatorów

kablowych **ryczałtową opłatę stanowiącą 2,8% ich wpływów netto (bez VAT) z tytułu świadczenia usług kablowych.** Powyższa wartość procentowa została określona w drodze negocjacji prowadzonych przez SFP z Ogólnopolską Izbą Gospodarczą Komunikacji Kablowej (PIKE), stowarzyszeniem operatorów sieci kablowych. Odnośny protokół ustaleń (MOA) został zawarty 1 października 2004 r.

Zebrane środki pieniężne SFP dzieli między producentów (z wyłączeniem tych producentów, którzy są jednocześnie organizacją radiową lub telewizyjną) i autorami w proporcji – 75% dla producentów i 25% dla autorów. Ogólna struktura podziału wynagrodzenia między autorów rysuje się następująco:

I) Film:

47,6 % dla głównego reżysera,
32 % dla autorów scenariusza i autorów dialogów,
13,6 % dla operatora filmowego,
6,8 % dla scenografa;

II) Komedia sytuacyjna (sitcom)/serial telewizyjny (soap opera):

35% dla głównego reżysera,
50 % dla autorów scenariusza i autorów dialogów,
10 % dla operatora filmowego,
5 % dla scenografa.

Stowarzyszenie Autorów ZAiKS jest organizacją zbiorowego zarządzania prawami autorskimi uprawnioną do pobierania wynagrodzenia autorskiego w imieniu autorów scenariuszy i autorów innych utworów literackich stworzonych na zamówienie producenta lub włączonych do utworu audiowizualnego. Jeśli chodzi o SFP, wynagrodzenie dla kompozytorów, autorów scenariusza i autorów innych utworów literackich, pobierane przez Stowarzyszenie Autorów ZAiKS, wynosi 3,5%. Stawka ta została uzgodniona niezależnie przez ZAiKS i potwierdzona orzeczeniami sądu.

SFP nie posiada informacji na temat udziału procentowego każdej z grup podmiotów praw autorskich reprezentowanej przez Stowarzyszenie Autorów ZAiKS w ww. ryczałcie.

Portugalia:

SPA

Wynagrodzenie z tytułu retransmisji drogą kablową pochodzi z dwóch źródeł:

1. Przekaz publiczny drogą kablową/satelitarną

- 80% przypada programom ogólnym. Następnie 80% proporcjonalnie dzieli się na obszar muzyczny i obszar „wielkich praw”. Struktura ta jest określona proporcjonalną wartością opłat telewizyjnych i opłat z tytułu „wielkich praw”.
- 20% przypada programom kablowym (w większości zagranicznym), z tego 18% dla programów i 2% na zaspokojenie potencjalnych roszczeń z tytułu niezidentyfikowanych utworów.

2. Opłaty abonamentowe (sieć kablowa) – opłaty pobierane przez operatorów sieci kablowych

- prawa pokrewne 73,34%
 - 66,67% organizacje telewizyjne
 - 6,67% Portugalskie Stowarzyszenia Fonograficzne
- prawa autorskie 26,66%
 - 21,33% przypada programom ogólnym
 - 5,33% przypada programom kablowym; z tego 4,80% przypada dla programów i 0,53% na zaspokojenie potencjalnych roszczeń z tytułu niezidentyfikowanych utworów.

Z powyższej struktury praw kablowych/satelitarnych i praw pokrewnych wynikają poniższe stawki procentowe z tytułu wykorzystania utworów:

Autorzy utworów muzycznych i literackich – 46,55%
 Artyści wykonawcy/Stowarzyszenia Fonograficzne – 3,33%
 Organizacje telewizyjne – 33,34 %
 Utwory audiowizualne („wielkie prawa”) – 16,78%

Rumunia:

CREDIDAM

W Rumunii ustawodawstwo krajowe zapewnia ochronę praw artystów wykonawców w zakresie retransmisji drogą kablową. W obszarze utworów audialnych i audiowizualnych prawo to ma charakter wyłączny.

Struktura udziałowa przedstawia się w następujący sposób:

Utwory audialne:

Artyści wykonawcy i producenci:

2000 = 0,4% (tak samo dla producentów fonogramów) wpływów operatorów kablowych z tytułu retransmisji

2001 = 0,5% (tak samo dla producentów fonogramów)

2002 = 0,35 % (tak samo dla producentów fonogramów)

2003 = 0,4% (tak samo dla producentów fonogramów)

2004 = 0,45 % (tak samo dla producentów fonogramów)

01.01.2005 - 30.04.2005= 0,45% (tak samo dla producentów fonogramów)

01.05.2005 = 0,085%. Stawka określona w toku arbitrażu (0,125% dla producentów fonogramów).

2006 = dyskusje na temat stawek trwają (zob. uwagi powyżej).

Kompozytorzy:

1999 = 1, 1%

2000 – 30.04.2005 = 1, 2%

01.05.2005 do chwili obecnej = 1, 5% dla wszystkich autorów.

Utwory audiowizualne:

Artyści wykonawcy:

2002 = 1, 1%

2003 = 1, 2%

01.08.2004 – 01.01.2006 = 0,165%. Ustawa nr 285/2004 wyłączyła prawa artystów wykonawców w obszarze audiowizualnym.

2006 = dyskusje na temat stawek trwają (zob. uwagi powyżej). W praktyce: jak dotąd 0.

Producenci

01.05.2005 = 0,125%

Reżyserzy filmowi:

2003 = 3%;

30.04.2005 do chwili obecnej = 1, 5% dla wszystkich autorów.

Procentowa struktura udziałów została określona w drodze negocjacji przez podmioty praw autorskich.

UCMR-ADA

Udział w wysokości 2% ma zastosowanie do wszystkich kategorii praw. Stawka ta została określona w rumuńskiej ustawie o prawie autorskim i prawach pokrewnych i obecnie toczą się negocjacje mające na celu zmianę jej wysokości. Zmiana ta nastąpi w drodze arbitrażu.

Słowacja:

LITA

W Słowacji nie funkcjonuje zbiorowe pobieranie wynagrodzenia z tytułu retransmisji drogą kablową w imieniu wszystkich kategorii podmiotów praw autorskich. Za pośrednictwem SOZA (organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi w imieniu autorów utworów muzycznych) zbiorowo pobierane jest wynagrodzenie autorskie – zarówno w imieniu autorów reprezentowanych przez LITA, jak i SOZA. Wynagrodzenie to dzielone jest w następujący sposób:

30% - utwory audialne (10% dla LITA i 90% SOZA) i 70% - utwory wizualne (66,7% dla LITA i 33,3% dla SOZA). Struktura ta została określona w drodze negocjacji.

SLOVGRAM

Istnieje prawo do wynagrodzenia za retransmisję drogą kablową.

Artyści wykonawcy otrzymują 50%, podobnie jak producenci. Proporcja ta nie jest przepisana prawem, lecz pozostawiona podmiotom zainteresowanym do uzgodnienia w drodze negocjacji.

Hiszpania:

AIISGE

Art. 108.1 i art. 20.4 hiszpańskiej ustawy LPI [*ustawa o ochronie praw własności intelektualnej*] gwarantuje artystom wykonawcom wyłączone prawo oraz prawo do wynagrodzenia z tytułu retransmisji kablowej, którym zarządza AIISGE (aktorzy, aktorzy

dubbingowi, tancerze i kierownicy scen) oraz AIE (piosenkarze i muzycy).

W 2005 roku kwota uzyskana z tytułu wykonania prawa do wynagrodzenia wyniosła 1.435.747,92 EUR.

Przed zmianą hiszpańskiej ustawy LPI [*ustawa o ochronie praw własności intelektualnej*] wynagrodzenie było dzielone w równych proporcjach między producentów i artystów wykonawców. Następnie 7 lipca parlament uchwalił ustawę nr 23/2006, będącą transpozycją na grunt prawa hiszpańskiego dyrektywy nr 2001/29. W chwili obecnej każda organizacja zbiorowego zarządzania prawami autorskimi działa indywidualnie, odrębnie ustala wysokość wynagrodzenia, samodzielnie je pobiera i zarządza nim.

DAMA

W Hiszpanii nie funkcjonuje żaden system procentowy; przykładowo, DAMA stosuje tabelę cen, zgodnie z którą wynagrodzenie jest pobierane za każdy utwór, w związku z czym autor otrzymuje dokładnie taką kwotę, jaka została wypracowana przez jego utwór.

SGAE

SGAE reprezentuje jedynie repertuar swoich członków. W Hiszpanii działają inne organizacje reprezentujące inne podmioty praw autorskich.

Szwecja:

COPYSWEDE

Podział pobranego wynagrodzenia przebiega w kilku etapach. Zgodnie z treścią umowy w przedmiocie podziału wynagrodzenia autorskiego COPYSWEDE przekazuje 35,5% całego wynagrodzenia na rzecz UBOS (organizacje radiowe i telewizyjne), 29% na rzecz szwedzkiej organizacji producentów filmowych FRF, zaś 35,5% przeznacza do podziału między autorów, artystów wykonawców oraz producentów fonogramów. Każda grupa dokonuje dalszego podziału otrzymanego wynagrodzenia zgodnie ze swoimi wewnętrznymi regulaminami w powyższym zakresie, na podstawie kryteriów rzeczywistej retransmisji, przy czym COPYSWEDE nie partycypuje w dalszym podziale wpływów UBOS i FRF.

Wpływy uzyskane przez COPYSWEDE są dzielone według programów, za które pobrano opłaty. Zgodnie z założeniami sieci umów wzajemnych, płatności na rzecz autorów oraz artystów wykonawców uczestniczących w programach zagranicznych retransmitowanych w Szwecji dokonywane są za pośrednictwem siostrzanych organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi działającymi w określonych krajach. W przypadku niektórych grup uprawnionych, podziału wynagrodzenia przypadającego za programy zagraniczne dokonują organizacje członkowskie COPYSWEDE.

Zgodnie z treścią umów wzajemnych COPYSWEDE otrzymuje wynagrodzenie od zagranicznych organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi z tytułu retransmisji szwedzkich kanałów za granicą. Wynagrodzenie to, wraz z pozostałą częścią wpływów własnych COPYSWEDE, dzielone jest między szwedzkie kanały, a następnie między poszczególne grupy podmiotów praw autorskich, w tym między podmioty uczestniczące w szwedzkich kanałach.

Część wynagrodzenia przypadająca każdej kategorii autorów/artystów wykonawców określana jest co roku w drodze negocjacji między organizacjami reprezentującymi każdą

kategorię – stawki wynagrodzenia mogą ulegać zmianom z roku na rok. Zmiany te uzależnione są od bieżącej oferty danego programu w danym roku.

Oto kilka przykładów:

Procentowa struktura wynagrodzenia dla każdej grupy podmiotów praw autorskich, z wyłączeniem organizacji radiowych i telewizyjnych oraz producentów filmowych – zob. powyżej, otrzymanego od programu *SVT 1 & 2* z tytułu retransmisji w roku 2004 przedstawia się następująco:

Muzycy 10,56 %
Artyści 5,37 %
Piosenkarze 0,66 %
Aktorzy 12,29 %
Gospodarze programów telewizyjnych 1,47 %
Reżyserowie 6,44 %
Pisarze 20,19 %
Autorzy utworów wizualnych/autorzy fotosów 4,99 %
STIM 35,44 %
Fonogramy (artyści wykonawcy i producenci) 2,61 %

Procentowa struktura wynagrodzenia dla każdej grupy podmiotów praw autorskich, z wyłączeniem organizacji radiowych i telewizyjnych oraz producentów filmowych, otrzymanego od programu *SVT Europa* z tytułu retransmisji w roku 2004 prezentuje się następująco:

Muzycy 12,27 %
Artyści 6,28 %
Piosenkarze 0,74 %
Aktorzy 14,53 %
Gospodarze programów telewizyjnych 1,64 %
Reżyserowie 5,74 %
Pisarze 21,53 %
Autorzy utworów wizualnych/autorzy fotosów 5,10 %
STIM 29,00 %
Fonogramy (artyści wykonawcy i producenci) 3,17 %

Procentowa struktura wynagrodzenia dla każdej grupy podmiotów praw autorskich, z wyłączeniem organizacji radiowych i telewizyjnych oraz producentów, od programu *TV4* z tytułu retransmisji w roku 2004 prezentuje się następująco:

Muzycy 6,97 %
Artyści 2,59 %
Piosenkarze 0,01 %
Aktorzy 8,99 %
Gospodarze programów telewizyjnych 0,12 %
Reżyserowie 8,05 %
Pisarze 15,27 %
Autorzy utworów wizualnych/autorzy fotosów 1,44 %
STIM 55,35 %
Fonogramy (artyści wykonawcy i producenci) 1,21 %

Po dokonaniu podziału wpływów z tytułu szwedzkich kanałów między poszczególne kategorie autorów i artystów wykonawców następuje wypłata odpowiednich kwot poszczególnym podmiotom praw autorskich albo za pośrednictwem organizacji członkowskich (np. STIM; STIM jest szwedzką organizacją zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, która zajmuje się ochroną interesów autorów oraz wydawców muzyki w Szwecji), albo bezpośrednio przez COPYSWEDE. Wynagrodzenie pobierane za zagraniczne audycje retransmitowane w szwedzkich kanałach traktowane jest odrębnie i wypłacane organizacjom zagranicznym, które dzielą je odpowiednio między autorów i artystów wykonawców.

COPYSWEDE zajmuje się koordynacją wszystkich właściwych kategorii podmiotów praw autorskich w zakresie większości programów radiowych i telewizyjnych na szwedzkim rynku w segmencie retransmisji. Programy te, repertuar COPYSWEDE, pochodzą ze Szwecji, krajów nordyckich, Europy Kontynentalnej i Bliskiego Wschodu, i w większości przypadków są programami publicznymi lub półprywatnymi, choć w grupie tej znajduje się również kilka programów komercyjnych.

Podmiot działający w segmencie retransmisji otrzymuje propozycję zawarcia globalnej umowy licencyjnej, której przedmiotem są wszystkie odpowiednie prawa autorskie, w tym przysługujące organizacjom radiowym i telewizyjnym, i wnosi opłaty zgodnie z globalną tabelą stawek.

Podział pobranego wynagrodzenia przebiega w kilku etapach. Pierwszy etap obejmuje uzgodniony podział na główne kategorie: organizacje radiowe i telewizyjne, producenci filmowi i autorzy/artyci wykonawcy. W ramach każdej kategorii dokonywany jest dalszy podział zgodnie z odnośnymi regulaminami wewnętrznymi w oparciu o kategorie rzeczywistej retransmisji.

Zagraniczne podmioty praw autorskich mają takie samo prawo do udziału w wynagrodzeniu autorskim jak podmioty krajowe. Łączny udział autorów i artystów wykonawców dzielony jest według programów zgodnie z rzeczywistą retransmisją. Płatności na rzecz poszczególnych autorów i artystów wykonawców zagranicznych dokonują głównie siostrzane organizacje zbiorowego zarządzania prawami autorskimi w odpowiednich krajach.

COPYSWEDE dzieli udział autorów/artystów wykonawców między różne kategorie podmiotów praw autorskich zgodnie z zasadami uzgodnionymi z wszystkimi uprawnionymi grupami. Po podziale wpływów między różne kategorie autorów i artystów wykonawców konkretne kwoty wylicza się proporcjonalnie do wartości każdego wkładu, a COPYSWEDE wypłaca je bezpośrednio w formie pojedynczych wypłat, lub w niektórych przypadkach wypłata następuje za pośrednictwem organizacji członkowskiej.

Szwajcaria:

SUISSIMAGE

Ogólny zarys GT 1: Retransmisja drogą kablową

(1.1.2007 – 31.12.2011)

Wpływy – wykorzystanie w zakresie podstawowym
Nr 4.1 / radio + telewizja) *

- Udział za pierwsze nadanie (Nr 2.3 GT1):

- SUISA 90%
- SWISSPERFORM 10%

2 / 208

- Udział za retransmisję (Nr 2.1 GT1) :

206 / 208

Prawa pokrewne

25 %

SWISSPERFORM

Prawa autorskie

75 %

- SUISA (muzyka niesceniczna)

23 %

- SSA (utwory teatralne/ utwory dramatyczno-muzyczne)

4,375 %

- ProLitteris (literatura, utwory fotograficzne, utwory plastyczne)

9,375 %

- SUISSIMAGE (utwory audiowizualne)

63,25 %

- Podziału między organizację radiową i organizację telewizyjną dokonuje dana organizacja wewnętrznie.

2.) Jeśli w danym obszarze (np. producenci filmowi, autorzy utworów muzycznych) działa kilka organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, jaki jest procentowy podział wynagrodzenia?

Austria:

VDFS

Jeśli chodzi o pobieranie honorarium autorskiego, w Austrii istnieje monopol prawny w zakresie organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, co wyklucza działanie konkurencji.

Belgia:

SABAM

Zob. pytanie 1.

Bułgaria:

Filmautor

W Bułgarii działa tylko jedna organizacja.

Czechy:

Dilia

Zob. pytanie 1.

INTERGRAM

INTERGRAM pobiera całość wynagrodzenia z tytułu retransmisji drogą kablową w imieniu artystów wykonawców i producentów utworów audiowizualnych oraz fonogramów. OSA, organizacja reprezentująca autorów utworów muzycznych, pobiera honorarium w imieniu wszystkich kategorii autorów.

Dania:

COPY-DAN

W Danii działa tylko jedna organizacja zbiorowego zarządzania prawami autorskimi w zakresie retransmisji. Kabel-TV pobiera wynagrodzenie w imieniu KODA (kompozytorzy) od nadawców komercyjnych, którzy uzyskali wszelkie prawa z wyjątkiem praw kompozytorów.

Na podstawie umów o współpracy zawartych z organizacjami radiowymi i telewizyjnymi oraz organizacją zbiorowego zarządzania prawami autorskimi KODA, która reprezentuje kompozytorów, Kabel-TV udziela licencji na wszelkie prawa do retransmisji radiowej i telewizyjnej ok. 7000 duńskich operatorów kablowych. Raz w roku, 31 grudnia, operatorzy kablowi sporządzają sprawozdanie, w którym wykazują kanały przez siebie retransmitowane.

Jednym z założeń leżących u podstaw działalności gospodarczej COPY-DAN jest szybkie zaspokojenie zapotrzebowania rynku i realizacja głównych koncepcji składających się na całość tego założenia, a mianowicie, aby: 1) wszystkie grupy podmiotów praw autorskich nawiązały współpracę z Kabel-TV i aby 2) duńska ustawa o prawie autorskim gwarantowała rozbudowaną licencję zbiorową.

Filmex

COPY-DAN Cable-TV (wszystkie podmioty praw autorskich) oraz Filmex (aktorzy, tancerze, piosenkarze, choreografowie) zajmują się zbiorowym pobieraniem wynagrodzenia.

Estonia:

EAÜ

Nie dotyczy.

Finlandia:

Kopiosto

W Finlandii działa tylko jedna organizacja zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, która zarządza prawami określonej kategorii podmiotów praw autorskich.

Francja:

SACD

We Francji autorzy i producenci wynegocjowali warunki odrębnych umów z operatorami kablowymi. Dlatego też nie jest możliwe podanie struktury podziału wynagrodzenia między autorów i producentów.

Organizacje reprezentujące autorów zawarły wspólne umowy z operatorami kablowymi. Proporcje podziału wynagrodzenia między poszczególne kategorie autorów różnią się dla poszczególnych operatorów kablowych i kanałów, zgodnie z rzeczywistym wykorzystaniem repertuaru każdej organizacji przez operatora kablowego i programem (np. różnice pojawiają się między kanałem muzycznym i kanałem filmowym).

SCAM

Organizacje reprezentujące autorów (SACEM, SACD, SCAM, ADAGP) prowadzą wspólne negocjacje w operatorami kablowymi, a następnie dzielą ogólne wynagrodzenie między sobą w sposób proporcjonalny do wykorzystania przez operatorów kablowych repertuaru, który reprezentują.

SPEDIDAM

SPEDIDAM zbiorowo zarządza wyłącznymi prawami 27.000 członków w zakresie wtórnego wykorzystania ich nagrań. W zakresie retransmisji, za które pobiera się odpowiednie wynagrodzenie, SPRE – organizacja reprezentująca artystów wykonawców i producentów fonogramów – pobiera opłaty w odpowiedniej wysokości.

Niemcy:

VG BILD-KUNST

Zob. pytanie 1 i załącznik.

Węgry:

EJI

Pobieraniem wynagrodzenia autorskiego w imieniu wszystkich uprawnionych podmiotów prawa autorskiego zajmuje się organizacja zbiorowego zarządzania prawami autorskimi ARTISJUS, działająca w imieniu autorów utworów muzycznych i literackich. Pobrane wynagrodzenie jest następnie przekazywane właściwej organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi reprezentującej dany podmiot praw autorskich (do EJI w przypadku artystów wykonawców).

FILMJUS

Na Węgrzech Artisjus – Węgierskie Biuro ds. Ochrony Praw Autorskich – jest organizacją posiadającą wyłączne prawo do pobierania opłat licencyjnych i honorariów autorskich należnych podmiotom uprawnionym. Zebrane opłaty przekazywane są następnie odpowiednim organizacjom zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, które zajmują się ich podziałem.

Włochy:

IMAIE

We Włoszech nie funkcjonuje na razie retransmisja drogą kablową.

SIAE

Włoska ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Legge nr 633 z 22 kwietnia 1941 r., z późn. zm.) została znowelizowana w celu dostosowania prawa włoskiego do europejskiej dyrektywy nr 93/83 w sprawie przekazu satelitarnego oraz retransmisji drogą kablową. Artykuł 180-bis ww. ustawy stanowi, iż SIAE jest jedyną organizacją zbiorowego zarządzania prawami autorskimi upoważnioną do wydawania zezwoleń na retransmisję drogą kablową, zarówno w zakresie praw autorskich, jak i praw pokrewnych. Jeżeli podmioty praw pokrewnych są zrzeszone w organizacjach zbiorowego zarządzania prawami autorskimi (jak ma to miejsce w przypadku artystów wykonawców reprezentowanych przez IMAIE), SIAE musi zawrzeć indywidualne porozumienia z każdą organizacją zbiorowego zarządzania.

Łotwa:

AKKA-LAA

Na Łotwie funkcjonuje tylko jedna organizacja zbiorowego zarządzania prawami autorskimi w tym samym obszarze.

Litwa:

LATGA-A

Na Litwie funkcjonuje tylko jedna organizacja zbiorowego zarządzania prawami w tym samym obszarze.

Holandia:

LIRA

Nie dotyczy Holandii.

Polska:

STOART

W Polsce funkcjonuje kilka organizacji zarządzających prawami do retransmisji: ZAiKS (autorzy), SAWP, STOART, STL (artyści wykonawcy – muzycy), ZASP, SFP (aktorzy), ZPAV (producenci) i SFP (filmowcy).

STOART stosuje stawki „minimalne” określone w tabelach stawek. Tabele te zostały zatwierdzone przez Komisję Prawa Autorskiego.

Tabela stawek STOART za retransmisję:

Retransmisja telewizyjna drogą kablową - 0,3 % wpływów

Retransmisja radiowa drogą kablową - 0,1 % wpływów

ZAiKS

W zakresie retransmisji w Polsce działa kilka organizacji zarządzających prawami autorskimi i prawami pokrewnymi. ZAiKS pobiera honorarium autorskie w imieniu wszystkich twórców poszczególnych kategorii utworów na podstawie zezwolenia uzyskanego od Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego. ZAiKS podjęło rozmowy z SFP w celu określenia wysokości udziałów przypadających autorom reprezentowanym przez SFP w wynagrodzeniu pobieranym przez ZAiKS od operatorów kablowych.

ZAPA

W chwili obecnej toczą się negocjacje między Stowarzyszeniem Filmowców Polskich (SFP) a Stowarzyszeniem Autorów ZAiKS w celu ustalenia wspólnej proporcjonalnej stawki wynagrodzenia dla każdej z grup autorów.

Portugalia:

SPA

W zakresie praw autorów poza SPA nie działa żadna inna organizacja zbiorowego zarządzania prawami autorskimi.

Rumunia:

CREDIDAM

Od 30.04.2005 w zakresie retransmisji drogą kablową przepisy ustawy nr 285/2004 określały:

- a) jedną metodologię dla wszystkich kategorii podmiotów praw autorskich;
- b) maksymalnie 2% wpływów operatorów kablowych dla każdej kategorii podmiotów praw autorskich;
- c) jeden podmiot uprawniony do pobierania wynagrodzenia w imieniu wszystkich kategorii podmiotów praw autorskich.

Dlatego też w okresie między rokiem 2000 a 30.04.2005 CREDIDAM pobierała wynagrodzenie w imieniu artystów wykonawców. Od 30.04.2005 do dnia dzisiejszego UCMR – ADA (organizacja zbiorowego zarządzania prawami autorskimi reprezentująca kompozytorów rumuńskich) działa w charakterze jedynej organizacji uprawnionej do zbiorowego pobierania wynagrodzenia, ustanowionej przez władze państwowe.

W 2005 roku uchwalono specjalne rozporządzenie rządowe nr 123/2005, które uchyliło ustawę nr 285/2004; jednak operatorzy kablowi wnieśli środki ochrony prawnej przeciwko nowym decyzjom wraz z wnioskiem o rozpoczęcie negocjacji. W wyniku ww. działań w chwili obecnej nie obowiązuje żadna umowa określająca nowe stawki, a podmioty zobowiązane do wnoszenia opłat nadal czynią to na poprzednich zasadach.

UCMR-ADA

Jedyną organizacją zbiorowego zarządzania prawami autorskimi w dziedzinie muzyki jest UCMR-ADA.

Słowacja:

LITA

Jeśli chodzi o autorów, to każda ich kategoria reprezentowana jest tylko przez jedną organizację zbiorowego zarządzania prawami autorskimi. Istnieją dwie organizacje zbiorowego zarządzania prawami autorskimi reprezentujące artystów wykonawców i dwie reprezentujące producentów nagrań audiowizualnych (które chronią jedynie prawa producentów, a nie autorów). Brak szczegółowych informacji na temat proporcji podziału.

SLOVGRAM

W swoim obszarze SLOVGRAM jest jedyną organizacją uprawnioną do zbiorowego pobierania wynagrodzenia.

Hiszpania:

AISGE

Wynagrodzenie jest zbiorowo pobierane przez AISGE (aktorzy, aktorzy dubbingowi, tancerze i kierownicy sceny) oraz AIE (piosenkarze i muzycy).

DAMA

W dziedzinie audiowizualnej, obejmującej jedynie reżyserów i autorów scenariusza, w Hiszpanii działa więcej niż jedna organizacja zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, a mianowicie SGAE i DAMA

SGAE

W Hiszpanii działają dwie organizacje zbiorowego zarządzania prawami autorskimi w zakresie utworów audiowizualnych - SGAE i DAMA. Procentowa struktura podziału wynagrodzenia między nimi jest inna dla każdego utworu w zależności o wielkości wkładu w autorstwo utworu.

Szwecja:

COPYSWEDE

W zakresie „repertuaru COPYSWEDE” wszystkie organizacje zbiorowego zarządzania prawami autorskimi w Szwecji są koordynowane. Jak wskazano powyżej, na pierwszym etapie COPYSWEDE dokonuje podziału całkowitego wynagrodzenia w następujących proporcjach: 35% na rzecz UBOS (organizacje radiowe i telewizyjne), 29% na rzecz FRF (organizacja szwedzkich producentów filmowych), natomiast 35,5% zostaje do podziału pomiędzy autorów, artystów wykonawców oraz producentów fonogramów.

Szwajcaria:

SUISSIMAGE

W Szwajcarii działa pięć „koncesjonowanych” organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, które są zobowiązane z mocy prawa do uzgodnienia wspólnych stawek globalnego wynagrodzenia. Szczegółowe informacje zawarto w odpowiedzi na pytanie 1.

3.) Artykuł 9.2. dyrektywy w sprawie przekazu satelitarnego oraz retransmisji drogą kablową mówi o uwzględnieniu w podziale wynagrodzenia tych podmiotów praw autorskich, które nie są zrzeszone w poszczególnych organizacjach zbiorowego zarządzania prawami autorskimi („niezrzeszone podmioty praw autorskich”):

a) Jaki praktyczny wpływ wywiera to postanowienie na rzeczywistość (np. znosi obowiązek weryfikowania i potwierdzania faktycznego członkostwa, wyrównuje szanse między organizacjami o różnych stopniach członkostwa)?

b) W jaki sposób wdrożono poniższy artykuł 9.2, a w szczególności jak długi jest okres, o którym w nim mowa, w Państwa kraju i czy niezrzeszony podmiot praw autorskich musi przystąpić do organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi przed otrzymaniem wynagrodzenia?

„Podmiot praw autorskich określony w niniejszym ustępie ma te same prawa i obowiązki wynikające z umowy między operatorem kablowym a organizacją zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, która zarządza jego prawami, co podmiot praw, który upoważnił daną organizację, oraz może wysuwać roszczenia do tych praw w terminie ustalonym przez dane państwo członkowskie, nie krótszym jednak niż trzy lata od daty retransmisji drogą kablową, której przedmiotem był jego utwór lub inne treści podlegające ochronie”

Austria:

VDFS

a) Postanowienie to wyeliminowało możliwość posłużenia się jednym argumentem (działającym zwykle na korzyść wysoce zorganizowanych organizacji muzycznych) w rywalizacji o udziały między poszczególnymi organizacjami.

b) Okres przedawnienia roszczeń wynosi 3 lata. Niezrzeszone podmioty praw autorskich muszą przystąpić do organizacji i stać się jej członkami, aby móc ubiegać się o wypłatę należnej części wynagrodzenia.

Belgia:

SABAM

a) W trakcie negocjacji SABAM musi nadal wskazywać zasięg swojego repertuaru. Przedmiotowe postanowienie daje operatorom gwarancję, która jest oczywiście niezwykle cenna z uwagi na fakt, iż operatorzy nie znają zawartości programów, które retransmitują. Stopień członkostwa oraz umowy wzajemne są nadal podstawą do wypłaty wynagrodzenia uzgodnionego między operatorem a organizacją zbiorowego zarządzania prawami autorskimi.

b) W praktyce SABAM utrzymuje rezerwę w wysokości 0,5% wartości praw, z tytułu których operatorzy wnieśli opłaty, przez okres 3 lat. Po zwolnieniu kwoty te są dodawane do wynagrodzenia z tytułu praw pobranego w danym roku. Przykładowo: w 2007 roku SABAM doda zablokowaną kwotę stanowiącą 0,5% sumy zebranej w roku 2003.

Niezrzeszony podmiot praw autorskich nie ma obowiązku przystąpienia do organizacji

zbiorowego zarządzania prawami autorskimi w celu otrzymania swojej części wynagrodzenia. Jest to istotny aspekt gwarancji, którą organizacje zbiorowego zarządzania prawami autorskimi muszą zaoferować operatorom w celu zapewnienia zgodności z przepisami prawa regulującymi retransmisję drogą kablową/satelitarną.

Zgodnie z procedurą postępowania określoną prawem, każdy podmiot niezrzeszony w organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, który powziął wiadomość, iż jego utwór jest rozpowszechniany drogą kablową, ma możliwość dochodzenia swoich praw w ciągu 3 lat poprzez zgłoszenie odnośnego roszczenia do organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, która zajmuje się obsługą tego rodzaju utworów (utwory muzyczne, utwory literackie, ...) i udzielenia licencji w danym kraju. Organizacja ma obowiązek traktowania utworu podmiotu praw autorskich, który zgłosił roszczenie, w taki sam sposób, w jaki traktuje utwory swoich członków.

W rzeczywistości w okresie ponad 20 lat, w ciągu którego SABAM udzielała licencji, nie zarejestrowano ani jednego przypadku zgłoszenia roszczenia w powyższym trybie.

Bułgaria:

Filmautor

W ustawie o prawie autorskim nie ma takiego ograniczenia i zastosowanie ma ogólny przepis prawa cywilnego.

Czechy:

Dilia

a) Przepis dotyczący transmisji obowiązkowej, tzw. „must carry”, nie ma wpływu na wysokość wynagrodzenia. Wynagrodzenie za retransmisję drogą kablową zarządzane jest w ramach obowiązkowej licencji zbiorowej, dlatego pobierane jest również dla podmiotów niezrzeszonych. Nie jest to żaden problem dla Dilia, ponieważ zarządza ona również obowiązkowymi licencjami zbiorowymi w innych obszarach.

b) Okres przedawnienia roszczeń wynosi trzy lata. Niezrzeszony podmiot praw autorskich musi się zarejestrować dla potrzeb podziału wynagrodzenia i ujawnić autorstwo, aby móc otrzymać honorarium, jednak spełnienie wymogów tej procedury nie skutkuje nadaniem statusu członka organizacji.

INTERGRAM

a) Specjalny przepis ustawy przewiduje wypłatę honorarium również na rzecz niezrzeszonych podmiotów praw autorskich w przypadku obowiązkowego zbiorowego zarządzania ich prawami, co ma również zastosowanie do retransmisji drogą kablową, zgodnie z treścią art. 9.2 dyrektywy.

b) Okres przedawnienia roszczeń wynosi 3 lata. Członkostwo nie jest warunkiem zawieszającym (uprawnione podmioty praw autorskich muszą tylko wystąpić z wnioskiem o wypłatę wynagrodzenia).

Dania:

COPY-DAN

W ustawodawstwach nordyckich funkcjonuje koncepcja rozbudowanej licencji zbiorowej ([LINK](#)) służąca do rozstrzygnięcia kwestii związanych z podmiotami praw autorskich, które nie są zrzeszone w żadnej organizacji reprezentującej ich prawa. Okres przedawnienia roszczeń wynosi 3 lata.

Zgodnie z założeniami rozbudowanej licencji zbiorowej COPY-DAN może udzielać licencji na prawa do retransmisji w odniesieniu do niezrzeszonych podmiotów praw autorskich. Podmioty te są uprawnione do otrzymywania wynagrodzenia w takim samym stopniu jak podmioty zrzeszone w organizacjach reprezentujących ich prawa.

Grupa autorów (z wył. kompozytorów) oraz artystów wykonawców upoważniła organizację Kabel-TV do podziału i wypłaty wynagrodzenia na rzecz zagranicznych podmiotów praw autorskich określonych w „Ogólnokrajowym Duńskim Programie Podziału Wynagrodzenia”.

Zgodnie z zasadami ww. programu wynagrodzenie przydzielane jest według retransmitowanych programów telewizyjnych oraz produkcji emitowanych na duńskich kanałach telewizyjnych. Wszystkie produkcje emitowane na duńskich kanałach telewizyjnych są rejestrowane i na tej podstawie następuje wypłata wynagrodzenia za produkcje. Przykładowo oznacza to, że duńskie podmioty praw autorskich otrzymują wynagrodzenia za duńskie programy telewizyjne oraz duńskie produkcje emitowane na duńskich kanałach telewizyjnych. Następnie przydzielone wynagrodzenie wypłacane jest na rzecz zrzeszonych i niezrzeszonych podmiotów praw autorskich. Podobnie rzecz się ma z wynagrodzeniem za francuskie programy telewizyjne i francuskie produkcje emitowane na duńskich kanałach telewizyjnych – wynagrodzenie to jest przekazywane francuskim organizacjom zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, które dzielą je we własnym zakresie itd.

Filmex

a) System podziału wynagrodzenia nie dyskryminuje żadnych podmiotów uprawnionych do jego otrzymania – w praktyce nie pojawiły się żadne problemy z tym związane.

b) Okres przedawnienia roszczeń (obowiązujący względem niezidentyfikowanych podmiotów praw autorskich) wynosi 3 lata. Członkostwo w organizacji nie jest warunkiem zawieszającym (co oznacza konieczność poświęcania dużej ilości czasu oraz włożenia znacznego wysiłku w zidentyfikowanie niezrzeszonych podmiotów uprawnionych do otrzymania wynagrodzenia).

Estonia:

EAÜ

a) Nie dotyczy.

b) Okres przedawnienia roszczeń wynosi trzy lata; podmiot uprawniony do wynagrodzenia nie musi przystępować do organizacji.

Finlandia:

Kopiosto

a) Jak dotąd postanowienie to nie miało istotnego przełożenia na rzeczywistość w Finlandii. Niemniej jednak ważne jest, aby być odpowiednio przygotowanym na rozpatrzenie ewentualnych roszczeń ze strony tej grupy podmiotów praw autorskich.

b) Okres, w którym niezrzeszony podmiot praw autorskich może dochodzić swoich roszczeń o zapłatę od organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, wynosi trzy lata od retransmisji drogą kablową z udziałem jego utworu lub innych treści chronionych prawem autorskim.

Niezrzeszony podmiot praw autorskich nie ma obowiązku przyłączenia się do organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi w celu otrzymania wynagrodzenia.

Francja:

SACD

a) We Francji nie odnotowano żadnego szczególnego wydzwiku, ponieważ SACD pobiera całe wynagrodzenie z tytułu audiowizualnych utworów fabularnych (z wyłączeniem części amerykańskiej), następnie identyfikuje i określa honorarium za utwory audiowizualne wykorzystywane przez operatorów kablowych. Każdego roku odkładana jest część wynagrodzenia pobranego od operatorów kablowych z przeznaczeniem dla niezidentyfikowanych podmiotów praw autorskich na zaspokojenie ewentualnych roszczeń, które mogą zostać przez nie zgłoszone w przyszłości.

b) SACD pobiera całe wynagrodzenie z tytułu audiowizualnych utworów fabularnych (z wyłączeniem części amerykańskiej) od operatorów kablowych. Uzyskane honorarium przesyłane jest następnie do organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, z którymi została zawarta umowa wzajemna w przedmiocie praw do retransmisji drogą kablową.

Każdy autor scenariusza/reżyser będący obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej oraz państwa będącego stroną Konwencji Berneńskiej, które nie jest stowarzyszony w żadnej organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, która podpisała umowę wzajemną z SACD, może zgłaszać swoje roszczenia o zapłatę z tytułu praw do retransmisji drogą kablową bezpośrednio do SACD w okresie 10 lat, zgodnie z francuskim kodeksem własności intelektualnej, pod warunkiem, że nie dokonał uprzednio przeniesienia tychże praw na producenta.

SCAM

a) Jak dotąd SCAM nie musiała borykać się z problemem „indywidualnych” roszczeń zgłaszanych bezpośrednio przez autorów. SCAM zajmuje się jedynie podziałem wynagrodzenia z tytułu praw do retransmisji drogą kablową między swoich członków oraz zagranicznymi organizacjami, z którymi zawarła umowy w przedmiocie tego konkretnego prawa do wynagrodzenia. Z założenia organizacje te mają dokonać we własnym zakresie

wypłat honorarium na rzecz swych członków lub autorów krajowych i jak dotąd SCAM nie odnotowała żadnej skargi zagranicznego autora wniesionej z powodu nieotrzymanego wynagrodzenia.

b) We Francji kodeks własności intelektualnej (art. L.321-9, 2°) stanowi, iż organizacje zbiorowego zarządzania prawami autorskimi mają obowiązek tworzenia rezerw na zobowiązania z tytułu praw do retransmisji drogą kablową i utrzymywania tychże rezerw przez okres 10 lat w celu spłaty ewentualnych roszczeń z powyższego tytułu; niemniej jednak odpowiednie kwoty można wykorzystać na zbiorowe cele kulturalne po pięciu latach od daty retransmisji drogą kablową.

SPEDIDAM

a) W praktyce nie odnotowano żadnego wydzwiku, w szczególności z uwagi na fakt, iż retransmisja drogą kablową między Francją a innymi państwami członkowskimi nie istnieje: większość użytkowników odbiera programy międzynarodowe za pośrednictwem satelity.

b) Okres przedawnienia roszczeń wynosi 10 lat. Artysta wykonawca nie jest zobowiązany do przyłączenia się do organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, która pobrała wynagrodzenie w jego imieniu.

Niemcy:

VG BILD-KUNST

Niezrzeszone podmioty praw autorskich są uwzględnione w wypłacie wynagrodzenia poprzez wzajemne zwolnienia udzielane przez organizacje zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i operatorów kablowych. Podmioty te wynagradzane są na odnośny wniosek przez właściwe organizacje zbiorowego zarządzania prawami autorskimi. Dotychczas Art. 9.2. nie wywołał żadnych skutków w praktyce.

Niezrzeszony podmiot praw autorskich musi zawrzeć umowę zlecenia z organizacją zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, aby organizacja ta mogła pobrać honorarium w jego imieniu. Podmiot praw autorskich musi wystąpić z wnioskiem o wypłatę wynagrodzenia w ciągu trzech lat.

Węgry:

EJI

a) W zakresie podziału wynagrodzenia obowiązuje zasada równouprawnienia: podmiot praw autorskich nie musi być członkiem EJI, aby móc dochodzić swoich praw. Wystarczy wystąpić z wnioskiem o wypłatę wynagrodzenia (indywidualnie poprzez złożenie wniosku na odpowiednim formularzu lub zbiorowo na podstawie obustronnych porozumień). Zatem procedura opisana w art. 9.2 dyrektywy w sprawie retransmisji drogą kablową jest standardowa.

b) Okres przedawnienia roszczeń wynosi 3 lata, począwszy od roku, w którym rozpoczęto rozpowszechnianie, chyba że porozumienie obustronne dotyczące danego roszczenia stanowi inaczej. Członkostwo nie jest warunkiem otrzymania wynagrodzenia.

FILMJUS

Na Węgrzech system zarządzania prawami autorskimi jest strukturą rozbudowaną, zatem organizacje zbiorowego zarządzania prawami autorskimi nie muszą być w szczególny sposób umocowane przez podmioty praw autorskich do dokonania wypłaty wynagrodzenia na ich rzecz. Innymi słowy, podmiot praw autorskich nie musi przystąpić do organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi (konceptję szerokiego zakresu zarządzania prawami autorskimi omówiono w art. 91 par. (1) ustawy o prawie autorskim (w załączeniu), który brzmi następująco: „W przypadku, gdy organizacja zarejestrowana zgodnie z art. 86 – 89 w celu zbiorowego zarządzania prawami autorskimi udziela użytkownikowi zgody na wykorzystanie lub dochodzi roszczenia o zapłatę względem użytkownika, użytkownik ten jest uprawniony do korzystania z utworów lub artystycznych wykonań będących przedmiotem praw pokrewnych tego samego gatunku, zarządzanych zbiorowo zgodnie z niniejszą ustawą lub zgodnie z decyzją zainteresowanego podmiotu, pod warunkiem, że użytkownik ten dokona płatności za wykorzystanie ww. utworów i artystycznych wykonań będących przedmiotem praw pokrewnych na tych samych warunkach”).

Włochy:

SIAE

W zakresie niezrzeszonych podmiotów praw autorskich („podmioty niezrzeszone”) ten sam artykuł 180 bis ustawy stanowi, iż organizacje zbiorowego zarządzania prawami autorskimi występują również w ich imieniu. Podmioty niezrzeszone mogą wystąpić z żądaniem zapłaty w ciągu trzech lat od retransmisji drogą kablową. Dotychczas przypadek taki nie miał miejsca.

Łotwa:

AKKA-LAA

a) Przepis ten przyniósł ogromną ulgę, gdyż zniósł obowiązek weryfikowania i potwierdzania faktycznego członkostwa.

b) Na Łotwie roszczenia o zapłatę można zgłaszać w ciągu 3 lat od daty otrzymania odnośnych kwot przez AKKA-LAA. Zgodnie z łotewską ustawą o prawie autorskim członkostwo w organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi nie jest warunkiem otrzymania wynagrodzenia.

Litwa:

LATGA-A

a) Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych stanowi, że tylko organizacje zbiorowego zarządzania prawami autorskimi mogą zarządzać retransmisją drogą kablową

utworów oraz treści chronionych prawami pokrewnymi, z wyjątkiem sytuacji, w której stanowią one retransmisję drogą kablową programów własnych operatora. Dlatego też podmioty zrzeszone i niezrzeszone traktowane są jednakowo.

b) Ponieważ wyłączny zarząd nad retransmisją drogą kablową sprawują organizacje zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, wynagrodzenie z tytułu retransmisji jest pobierane i wypłacane zarówno podmiotom zrzeszonym, jak i niezrzeszonym. Tutaj również obowiązuje okres trzech lat, przy czym został on określony w „Regulaminie Wypłat Honorariów Autorskich LATGA-A”, a nie w litewskiej ustawie o prawie autorskim i prawach pokrewnych.

Holandia:

LIRA

a) W ostatnich 23 latach żaden niezrzeszony podmiot praw autorskich nie wystąpił z żądaniem wypłaty wynagrodzenia. Na samym początku miał miejsce przypadek podważenia prawidłowości funkcjonowania systemu – przez fotografa, który zarzucił swojej organizacji zbiorowego zarządzania brak umocowania do pobrania wynagrodzenia w jego imieniu, jednak wszystkie sądy orzekły na jego niekorzyść.

b) Podmioty praw autorskich mogą występować ze swoimi roszczeniami o wypłatę wynagrodzenia w ciągu trzech lat od rozpowszechnienia programu. W chwili obecnej trwają dyskusje z zagranicznymi reżyserami filmowymi i telewizyjnymi, jednak najprawdopodobniej spór zostanie rozstrzygnięty polubownie.

Polska:

STOART

a) Żadnych trudności. STOART działa również w imieniu artystów, którzy nie są jej członkami (*negotiorum gestio*). Pod względem podziału wynagrodzenia podmioty zrzeszone i niezrzeszone są równouprawnione.

b) Okres, o którym mowa powyżej, wynosi w Polsce 10 lat. Niezrzeszony podmiot praw autorskich nie jest zobowiązany do przystąpienia do organizacji STOART w celu otrzymania wynagrodzenia.

ZAiKS

a) Przepis ten nie ma znaczenia. Warunki i zasady wypłaty wynagrodzenia pobieranego przez organizacje zbiorowego zarządzania prawami autorskimi są takie same dla podmiotów, które upoważniły do tego organizację, jak i dla podmiotów, które tego nie uczyniły; opierają się one na zasadach określonych przez organizację.

b) Wypłata honorarium nie jest uzależniona od członkostwa w organizacji. Okres przedawnienia roszczeń wynosi 10 lat.

ZAPA

a) Artykuł 9.2 dyrektywy w sprawie retransmisji drogą kablową został zaimplementowany do polskiego prawa w artykule 105 ust. 1 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych, zgodnie z którym: „domniemywa się, że organizacja zbiorowego zarządzania jest uprawniona do zarządzania i ochrony w odniesieniu do pól eksploatacji objętych zbiorowym zarządzaniem oraz że ma legitymację procesową w tym zakresie. Na domniemanie to nie można się powołać, gdy do tego samego utworu lub artystycznego wykonania rości sobie tytuł więcej niż jedna organizacja zbiorowego zarządzania.” W rzeczywistości wyżej przytoczony przepis zwalnia organizację zbiorowego zarządzania prawami autorskimi z obowiązku weryfikowania i potwierdzania członkostwa podmiotów praw autorskich z wyjątkiem sytuacji, kiedy inna organizacja zbiorowego zarządzania prawami autorskimi rości sobie prawo do zarządzania prawami autorskimi do tego samego utworu na tym samym polu eksploatacji. Osoba, która zgodnie z ww. regułą, wnosi sprzeciw wobec powództwa w postępowaniu wszczętym przez organizację zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, ma obowiązek wykazania, że inna organizacja zbiorowego zarządzania prawami autorskimi jest już uprawniona do zarządzania prawami do utworu tej samej kategorii na takim samym polu eksploatacji.

b) Zgodnie z art. 106 Stowarzyszenie Filmowców Polskich jest zobowiązane do jednakowego traktowania praw swoich członków oraz innych podmiotów przez siebie reprezentowanych w zakresie zarządzania tymi prawami lub dochodzenia ich. Nie istnieje obowiązek przystąpienia do SFP w celu otrzymania od niego wynagrodzenia

Portugalia:

SPA:

a) W praktyce wprowadzenie tego przepisu spowodowało, iż wynagrodzenie pobierane jest obowiązkowo przez organizacje zbiorowego zarządzania prawami autorskimi.

b) Okres, o którym mowa powyżej, nie może być krótszy niż trzy lata od daty retransmisji drogą kablową. Niezrzeszony podmiot praw autorskich nie musi przyłączyć się do SPA.

Rumunia:

CREDIDAM

a) W zakresie podziału wynagrodzenia obowiązuje zasada równouprawnienia (od pierwszego podziału w roku 2000 CREDIDAM stosuje jednakową politykę względem swoich członków oraz podmiotów niezrzeszonych). Zarówno członkowie organizacji, jak i ich podmioty niezrzeszone otrzymują wynagrodzenie. Niezrzeszone podmioty praw autorskich muszą zgłaszać swoje roszczenia na piśmie i deklorować swój repertuar.

b) Okres przedawnienia roszczeń wynosi trzy lata.

UCMR-ADA

Postanowienia artykułu 9.2 dyrektywy w sprawie retransmisji drogą kablową zostały zaimplementowane do rumuńskiej ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych w roku 2005; zarządzanie prawami do retransmisji drogą kablową jest obowiązkowe z mocy prawa. Aby uzyskać należne wynagrodzenie, niezrzeszony podmiot praw autorskich musi stać się członkiem organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi.

Słowacja:

LITA

- a) Przepis ten zniósł obowiązek weryfikowania i potwierdzania faktycznego członkostwa.
- b) Organizacje zbiorowego zarządzania prawami autorskimi mają obowiązek tworzenia funduszy rezerwowych. Ponadto, są zobowiązane do reprezentowania wszystkich podmiotów praw autorskich na takich samych warunkach. Z drugiej zaś strony użytkownik musi wywiązać się ze swoich zobowiązań za pośrednictwem organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, jeśli spełnione są dwa warunki: istnieje organizacja zbiorowego zarządzania prawami autorskimi na danym polu eksploatacji i nie ma dowodu na to, że podmiot praw autorskich dokonał wyłączenia swoich praw ze zbiorowego zarządzania. Jednak ustawa o prawie autorskim nie określa, w jaki sposób podmiot praw autorskich powinien zgłaszać swoje roszczenia o zapłatę wynagrodzenia do organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi ani też kiedy ma to uczynić. W tym przypadku obowiązują przepisy kodeksu cywilnego dotyczące okresu przedawnienia roszczeń (okres ten wynosi trzy lata od dnia, w którym prawo mogło zostać wykonane po raz pierwszy). W praktyce ww. podmioty praw autorskich nie muszą przystąpić do LITA. Wystarczy wystąpić do organizacji z wnioskiem o zapłatę wynagrodzenia. LITA nie opracowała żadnych szczególnych zasad w tym zakresie. Zgodnie z przepisami ustawy o prawie autorskim niezrzeszony podmiot praw autorskich może dochodzić swoich roszczeń o zapłatę wynagrodzenia od organizacji nawet na drodze sądowej.

SLOVGRAM

- a) W zakresie podziału wynagrodzenia obowiązuje zasada równouprawnienia i nie istnieje odrębny system wynagradzania dla członków organizacji i podmiotów niezrzeszonych.
- b) Okres przedawnienia roszczeń wynosi 3 lata.

Hiszpania:

AISGE

- a) W zakresie podziału wynagrodzenia obowiązuje zasada równouprawnienia, wszystkie podmioty praw autorskich danej kategorii, reprezentowane przez AISGE, są brane pod uwagę. W praktyce nie pojawiły się żadne problemy z tym związane.
- b) Podejmowane są starania w celu zlokalizowania podmiotów praw autorskich wszelkimi możliwymi sposobami z uwagi na fakt, iż członkostwo nie jest obowiązkowe. Jeżeli dany podmiot praw autorskich nie zostanie zidentyfikowany lub odnaleziony, wówczas zgodnie z

prawem roszczenia niezidentyfikowanych podmiotów praw autorskich oraz podmiotów niezrzeszonych mogą być zgłaszane przez okres 15 lat.

DAMA

a) Autorzy mają możliwość wyboru między DAMA a SGAE.

b) Art. 9.2 dyrektywy został zaimplementowany do hiszpańskiej ustawy o ochronie praw własności intelektualnej w art. 20.4, zgodnie z którym niezrzeszone podmioty praw autorskich mają obowiązek przyłączenia się do organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi przed otrzymaniem wynagrodzenia.

„20.4. *b.* Prawo należące do podmiotu praw autorskich do udzielania zezwolenia na rozpowszechnianie drogą kablową wykonywane jest wyłącznie za pośrednictwem organizacji zbiorowego zarządzania prawami własności intelektualnej.

20.4. *c.* W przypadku istnienia dwóch lub więcej organizacji zbiorowego zarządzania prawami w danej kategorii, podmioty tychże praw mogą powierzyć zarząd nad nimi którejkolwiek z ww. organizacji.

Podmiotom praw, o których mowa w ust. (c) przysługują prawa i zobowiązania wynikające z umowy zawartej między operatorem kablowym a organizacją, co do której uznaje się, że podmioty te upoważniły ją do zarządzania ich prawami, na tych samych zasadach, co podmioty praw, które powierzyły zarząd nad swoimi prawami tejże organizacji. Podobnie, mogą one dochodzić swoich praw od organizacji zbiorowego zarządzania, o której mowa w powyższych akapitach ust. (c), w okresie trzech lat od daty rozpowszechnienia chronionego utworu drogą kablową.”

SGAE

a) Najbardziej praktycznym skutkiem wprowadzenia tego przepisu jest to, iż zniósł on obowiązek weryfikowania i potwierdzania faktycznego członkostwa.

b) W naszym kraju okres przedawnienia roszczeń wynosi 15 lat. SGAE dokonuje wypłaty tylko na rzecz swoich członków lub innych organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi.

Szwecja:

COPYSWEDE

Przed wdrożeniem dyrektywy w sprawie przekazu satelitarnego oraz retransmisji drogą kablową w szwedzkiej ustawie o prawie autorskim istniała już rozbudowana licencja zbiorowa, która narzucała obowiązek wypłacania wynagrodzenia na rzecz niezrzeszonych podmiotów praw autorskich. Oznacza to, że szwedzkie organizacje zbiorowego zarządzania prawami autorskimi są zobowiązane z mocy prawa do równego traktowania niezrzeszonych i zrzeszonych podmiotów praw autorskich. W związku z tym w Szwecji nie nastąpiły żadne zmiany – ani formalnoprawne, ani praktyczne.

Zgodnie z przepisem szwedzkiej ustawy o prawie autorskim dotyczącym rozbudowanej licencji zbiorowej okres przedawnienia roszczeń o zapłatę wynagrodzenia z tytułu wykorzystanego utworu wynosi trzy lata. Jednak COPYSWEDE stosuje pięcioletni okres przedawnienia roszczeń z uwagi na fakt, iż wypłata wynagrodzenia następuje z dołu oraz że proces pobierania opłat, tworzenia statystyk oraz podziału wynagrodzenia wymaga czasu.

Zgodnie z procedurami postępowania COPYSWEDE w zakresie wypłaty wynagrodzenia na rzecz indywidualnych podmiotów praw autorskich, mającymi zastosowanie do szwedzkich programów, podmioty te nie muszą występować z odnośnymi roszczeniami. W odniesieniu do szwedzkich programów, organizacje radiowe i telewizyjne przedstawiają COPYSWEDE szczegółowe zestawienia określające podmioty praw autorskich, których utwory zostały wykorzystane oraz zakres ich wykorzystania. Na podstawie ww. zestawień określa się proporcjonalną część wynagrodzenia należną danemu podmiotowi praw autorskich.

W zakresie programów zagranicznych wynagrodzenie ryczałtowe przesyłane jest do organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi działających za granicą (które wypłaciły COPYSWEDE zabezpieczenie) z uwagi na fakt, iż organizacje te są zwykle w stanie dokonać trafniejszego i bardziej precyzyjnego podziału otrzymanych środków pieniężnych na podstawie treści danych programów.

Jednak zgodnie z rozbudowaną licencją zbiorową niezrzeszone podmioty praw autorskich są uprawnione z mocy prawa do dochodzenia (w okresie przedawnienia roszczeń) indywidualnych roszczeń o zapłatę wynagrodzenia przez COPYSWEDE /FRF.

Szwajcaria:

SUISSIMAGE

- a) Organizacje zbiorowego zarządzania prawami autorskimi pobierają również wynagrodzenie dla niezrzeszonych podmiotów praw autorskich. Członkostwo nie jest warunkiem otrzymania wynagrodzenia.
- b) Okres przedawnienia roszczeń wynosi pięć lat od daty rozpowszechnienia danego utworu. Podmioty praw autorskich mają obowiązek zawarcia umowy (członkostwo lub zlecenie) lub muszą zostać zarejestrowane za pośrednictwem organizacji zagranicznej.

4.) Artykuł 10 określa wyjątek w stosunku do organizacji radiowych i telewizyjnych. Nie muszą one przystępować do organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi w celu dochodzenia swoich roszczeń względem operatorów kablowych. Czy roszczenia te są rzeczywiście dochodzone indywidualnie przez poszczególne organizacje radiowe i telewizyjne, czy też korzystają one z pośrednictwa własnych organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi?

Austria:

VDFS

Organizacje radiowe i telewizyjne korzystają z własnej organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi – VGR – która zajmuje się pobieraniem wynagrodzenia z tytułu retransmisji drogą kablową (oraz stałej opłaty naliczanej od obrotów ze sprzedaży nośników służących do utrwalania).

Belgia:

SABAM

O ile nam wiadomo, każda organizacja radiowa i telewizyjna dochodzi swoich praw względem operatorów we własnym zakresie.

Obowiązkowe zbiorowe zarządzanie prawami autorskimi nie dotyczy organizacji radiowych i telewizyjnych. O ile nam wiadomo, organizacje radiowe i telewizyjne nie posiadają własnej organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi. Prawo belgijskie nakłada na operatorów kablowych obowiązek uzyskania pisemnego zezwolenia od każdej organizacji radiowej i telewizyjnej na rozpowszechnianie jej programu.

Bułgaria:

Filmautor

Większość organizacji radiowych i telewizyjnych dochodzi swoich roszczeń indywidualnie, jednak istnieje organizacja zbiorowego zarządzania prawami autorskimi zwana „TV Author“, która aspiruje do reprezentowania praw tychże organizacji, jak również ich praw jako producentów telewizyjnych.

Czechy:

Dilia

Każda organizacja radiowa i telewizyjna dochodzi swoich roszczeń względem operatorów samodzielnie.

Dania:**COPY-DAN**

Na mocy umów o współpracy organizacje radiowe i telewizyjne przyłączyły się do Kabel-TV. Komercyjne organizacje radiowe i telewizyjne dochodzą swoich roszczeń względem operatorów kablowych indywidualnie. Kabel TV reprezentuje jedynie te organizacje radiowe i telewizyjne, które życzą sobie, aby Kabel TV zajęła się dochodzeniem ich praw. Organizacje radiowe i telewizyjne są organizacjami państwowymi – głównie z Europy. Co się zaś tyczy programów komercyjnych, Kabel TV reprezentuje prawa wszystkich podmiotów uprawnionych z wyjątkiem organizacji radiowych i telewizyjnych.

Estonia:**EAÜ**

Zgodnie z globalną umową licencyjną, organizacje radiowe i telewizyjne korzystają z usług jednej z istniejących organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi.

Finlandia:**Kopiosto**

Kopiosto zawarła kilka umów z różnymi zagranicznymi organizacjami radiowymi i telewizyjnymi. Zgodnie z treścią tychże umów Kopiosto jest uprawniona do udzielania licencji operatorom kablowym na dokonywanie retransmisji takich programów zagranicznych w Finlandii.

Kopiosto wypłaca organizacji radiowej i telewizyjnej określoną część całkowitego wynagrodzenia z tytułu retransmisji drogą kablową na mocy odnośnej umowy.

Francja:**SACD**

We Francji organizacje radiowe i telewizyjne dochodzą swoich roszczeń względem operatorów kablowych odrębnie i indywidualnie. Nie reprezentuje ich żadna organizacja zbiorowego zarządzania prawami autorskimi.

SCAM

SCAM, organizacja reprezentująca autorów, nie posiada dokładnych danych na ten temat.

Niemcy:

VG BILD-KUNST

Publiczne organizacje radiowe i telewizyjne negocjują warunki przyszłej umowy z wszystkimi niemieckimi operatorami kablowymi wraz z organizacjami zbiorowego zarządzania prawami autorskimi należącymi do „Grupy Monachijskiej”. Grupa prywatnych organizacji radiowych i telewizyjnych, reprezentująca łącznie 95% w „Verwertungsgesellschaft Media”, dochodzi swoich praw (praw do sygnału lub praw producentów do produkcji własnych, z wyłączeniem roszczeń z tytułu praw autorskich) odrębnie; w chwili obecnej toczy się postępowanie arbitrażowe z udziałem z ww. stron.

Węgry:

FILMJUS

Organizacje radiowe i telewizyjne nie posiadają własnej organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi; nie mają też obowiązku przyłączenia się do organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi w celu dochodzenia swoich roszczeń.

Włochy:

SIAE

Organizacje radiowe i telewizyjne są zwolnione z obowiązku przyłączenia się do organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi. W chwili obecnej nie ma żadnych informacji na temat trwających negocjacji bezpośrednich.

Łotwa:

AKKA-LAA

Organizacje radiowe i telewizyjne dochodzą swoich roszczeń indywidualnie, ponieważ nie posiadają własnej organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi na Łotwie.

Litwa:

LATGA-A

Tego rodzaju roszczenia dochodzone są indywidualnie przez organizacje radiowe i telewizyjne lub przez organizację ich reprezentującą.

Holandia:**LIRA**

Organizacje radiowe i telewizyjne posiadają indywidualne licencje i nie działają w trybie zbiorowym.

Polska:**ZAiKS**

Organizacje radiowe i telewizyjne wykonują swoje prawa niezależnie/samodzielnie.

ZAPA

Wszystkie wiodące polskie organizacje telewizyjne (np. TVP S.A., TVN, Polsat) nieodpłatnie udzieliły operatorowi kablowemu zezwolenia na retransmisję drogą kablową ich własnych (organizacji telewizyjnych) programów (transmisja).

Natomiast zagraniczne organizacje radiowe i telewizyjne negocjują warunki umów z operatorami kablowymi we własnym zakresie. Umowy te mają charakter poufny, a SFP nie posiada żadnych szczegółowych informacji na temat ich treści.

W Polsce każda organizacja radiowa i telewizyjna może dochodzić roszczeń względem operatorów kablowych wyłącznie w trybie indywidualnym.

Portugalia:**SPA**

Ustawa stanowi, iż dochodzenie roszczeń musi następować za pośrednictwem organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi.

Rumunia:**UCMR-ADA**

Organizacje radiowe i telewizyjne indywidualnie negocjują warunki, na jakich zostaną udzielone prawa do retransmisji ich programów drogą kablową.

Słowacja:**LITA**

Nie istnieje organizacja zbiorowego zarządzania prawami autorskimi reprezentująca organizacje radiowe i telewizyjne w zakresie retransmisji drogą kablową.

Hiszpania:

DAMA

Każda organizacja radiowa i telewizyjna pobiera należne jej wynagrodzenie; nie mają one obowiązku przyłączania się do organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi.

20.4. e. hiszpańskiej ustawy o prawie autorskim brzmi następująco: „postanowienia punktów (b), (c) i (d) niniejszego ustępu (4) nie mają zastosowania do praw wykonywanych przez organizacje radiowe i telewizyjne w zakresie ich własnych emisji, nadań drogą satelitarną lub transmisji, niezależnie od tego, czy rzeczony prawa należą do nich, czy też zostały na nie przeniesione przez inne podmioty praw autorskich.”

SGAE

SGAE nie zajmuje się obsługą stosunków między organizacjami radiowymi i telewizyjnymi a operatorami kablowymi. Zgodnie z posiadaną wiedzą ich współpraca przebiega bez zakłóceń.

Szwecja:

COPYSWEDE

W ramach współpracy z COPYSWEDE organizacje radiowe i telewizyjne są koordynowane przez organizację UBOS, zarządzającą udziałem w wynagrodzeniu organizacji radiowych i telewizyjnych, które wyraziły zgodę na podział i wypłatę przypadającej im części.

Szwajcaria:

SUISSIMAGE

Przepis ten nie ma zastosowania w Szwajcarii. Organizacje radiowe i telewizyjne muszą dochodzić swoich roszczeń za pośrednictwem istniejących organizacji radiowych i telewizyjnych.

5.) Artykuł 11 stanowi o tym, że jeżeli nie została zawarta umowa dotycząca zezwolenia na retransmisję kablową, „każda ze stron ma możliwość skorzystania z pomocy jednego lub kilku mediatorów”. Czy osoba mediatora funkcjonuje w Państwa kraju w charakterze instytucji, czy też podmiotu powoływanego *ad hoc*? Czy kiedykolwiek została wszczęta procedura mediacyjna?

Austria:

VDFS

Zgodnie z prawem wszelkie spory powstałe między organizacjami zbiorowego zarządzania prawami autorskimi a użytkownikami (np. operatami kablowymi) rozstrzygane są przez radę mediacyjną („Vermittlungsausschuss”) powoływaną *ad hoc*. Jeśli propozycja zawarcia umowy nie zostanie przyjęta przez stronę, wówczas spór ostatecznie rozstrzyga zespół arbitrów („Urheberrechtssenat”), z wyłączeniem sądów powszechnych.

Belgia:

SABAM

Nie istnieje zinstytucjonalizowana forma mediatora. W każdym przypadku, kiedy zaistnieje potrzeba skorzystania z pomocy mediatora, strony sporu powołują „zespół mediacyjny”.

Warunki obecnej umowy zawartej między SABAM a RTD (organizacją parasolową reprezentującą operatorów kablowych) zostały uzgodnione w drodze mediacji.

Bułgaria:

Filmautor

Nie ma takiego przepisu w prawodawstwie.

Czechy:

Dilia

Mediator powoływany jest w trybie *ad hoc* z listy mediatorów prowadzonej przez Ministerstwo Kultury.

Miał już miejsce przypadek mediacji. Istniały wówczas trzy organizacje zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i mediator pomógł im uzgodnić wysokość wynagrodzenia przypadającego dla każdej organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi.

INTERGRAM

Zgodnie z przepisami ustawy, Ministerstwo Kultury ma obowiązek prowadzenia listy mediatorów, spośród których obie strony mogą wyznaczyć jedną osobę. Jeśli strony nie

osiągną porozumienia w przedmiocie mediatora, wówczas wyznacza go Ministerstwo Kultury.

Dania:

COPY-DAN

Jeśli nie dojdzie do podpisania umowy między podmiotami praw autorskich a operatorami kablowymi, spór może zostać rozstrzygnięty przez stały sąd arbitrażowy ustanowiony na mocy duńskiej ustawy o prawie autorskim.

Sprawę można wnieść i rozpatrywać w takim samym trybie, jak w postępowaniu sądowym lub też w drodze mediacji, gdzie funkcję mediatora pełni przewodniczący (lub sędzia Sądu Najwyższego). Mediacja przyspiesza proces rozstrzygnięcia sporu.

Filmex

W przypadku braku umowy ustawa o prawie autorskim nakazuje wszczęcie postępowania mediacyjnego. Orzeczenia Trybunału ds. Praw Autorskich i Licencji mają moc wiążącą względem wszystkich stron.

Estonia:

EAÜ

Osoba mediatora jest powoływana *ad hoc*. Jak dotąd nie odnotowano przypadku mediacji.

Finlandia:

Kopiosto

W przypadku braku umowy spór rozstrzygany jest w postępowaniu arbitrażowym. Jak dotąd nie odnotowano jeszcze takiego przypadku.

Francja:

SACD

Artykuł 132-20-2 francuskiego kodeksu własności intelektualnej daje możliwość skorzystania z pomocy mediatora w przypadku braku umowy dotyczącej zezwolenia na retransmisję drogą kablową. Jednak skorzystanie z tego rozwiązania nie jest obowiązkowe i strony zawsze mogą udać się bezpośrednio do sądu w celu rozstrzygnięcia sporu.

We Francji Ministerstwo Kultury wyznaczyło 20 mediatorów, w odpowiedzi na propozycję zarejestrowanych organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, profesjonalnych organizacji branżowych reprezentujących organizacje radiowe i telewizyjne oraz operatorów kablowych. Mediatorzy powoływani są na okres 3 lat z możliwością ponownego wyboru na kolejne kadencje.

SCAM

Francuski kodeks własności intelektualnej (art. L.217-3) przewiduje możliwość skorzystania z pomocy mediatora, jeśli wszystkie strony sporu wyrażą na to zgodę. Około 3-4 lat temu operatorzy kablowi odrzucili warunki finansowe zaproponowane przez organizacje reprezentujące autorów i zaproponowali skorzystanie z pomocy mediatora, co z kolei spotkało się z odmową organizacji. W efekcie końcowym spór skończył się zawarciem umów.

SPEDIDAM

Przewiduje się możliwość wszczęcia postępowania mediacyjnego w przedmiocie retransmisji drogą kablową; jak dotąd nie odnotowano jeszcze takiego przypadku.

Niemcy:

VG BILD-KUNST

Funkcję mediatora pełni zespół arbitrów działający przy niemieckim Urzędzie ds. Znaków Towarowych i Patentów. Od orzeczenia arbitrażowego służy odwołanie do sądów powszechnych. W chwili obecnej toczy się postępowanie tego rodzaju, zob. pytanie 1.

Węgry:

EJI

Zgodnie z węgierską ustawą o prawie autorskim (s. 103-105), mediacja ma formę zinstytucjonalizowanej procedury opartej – z uwzględnieniem pewnych wyjątków charakterystycznych dla praw autorskich – na zasadach mających zastosowanie do funkcjonowania Trybunałów Arbitrażowych. Członkowie Rady Ekspertów ds. Praw Autorskich mogą być powoływani do pełnienia funkcji mediatorów. Zgodnie z wiedzą EJI, nie miał jeszcze miejsca żaden taki przypadek.

FILMJUS

Na Węgrzech tego rodzaju sprawy rozpatrywane są przez Radę Mediacyjną. Nie odnotowano jeszcze takiego przypadku. Szczegółowe informacje można znaleźć we właściwych przepisach załączonej ustawy o prawie autorskim.

Włochy:

SIAE

O możliwości powołania przez strony mediatorów stanowi artykuł 110 bis ustawy. Dotychczas nie utworzono żadnej instytucji ds. mediacji, ani też nie miał miejsca żaden przypadek, w którym strony skorzystały z pomocy mediatora.

Łotwa:

AKKA-LAA

Według wiedzy AKKA-LAA, na Łotwie nie istnieje osoba mediatora, ani też nie odnotowano na Łotwie przypadku mediacji.

Litwa:

LATGA-A

W takim przypadku każda ze stron może skorzystać z pomocy litewskiej Rady ds. Prawa Autorskiego i Praw Pokrewnych. Jest to publiczna instytucja, która – jako ekspert i konsultant – rozpoznaje sprawy związane z wdrożeniem przepisów tejże ustawy oraz wykonaniem międzynarodowych zobowiązań Republiki Litewskiej w zakresie prawa autorskiego i praw pokrewnych, jak również przekazuje wnioski oraz propozycje instytucji zatwierdzonej przez rząd.

Jedną z jej funkcji jest występowanie w charakterze mediatora. Zgodnie z aktualną wiedzą LATGA-A, nie odnotowano w przeszłości przypadku mediacji.

Holandia:

LIRA

Prawie we wszystkich przypadkach po wygaśnięciu umowy negocjacje były długie i wyczerpujące. W 2005 roku toczyło się postępowanie sądowe w sprawie ustalenia, czy podmioty praw autorskich mogą zostać zmuszone do zezwolenia organizacjom radiowym i telewizyjnym na uzyskanie wszystkich praw do retransmisji drogą kablową u źródła i LIRA zażądała potwierdzenia wszelkich swoich praw wraz z potencjalnym roszczeniem o odszkodowanie. Wszystkie argumenty podmiotów praw autorskich zostały uwzględnione, LIRA nigdy nie skorzystała z pomocy mediatora.

Polska:

STOART

Zgodnie z przepisami polskiej ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych (art. 21 i art. 108) spory związane z zawarciem umowy dotyczącej retransmisji (w zakresie stosowania tabel stawek) rozstrzygane są przez Komisję Prawa Autorskiego w składzie trzyosobowym wyznaczonym z grona arbitrów, po jednym przez każdą ze stron oraz superarbitra wybranego przez tak wyznaczonych arbitrów. Strona niezadowolona z rozstrzygnięcia Komisji może w

terminie 14 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia wnieść powództwo do właściwego sądu wojewódzkiego.

Przepisy dotyczące procedury zatwierdzania tabel stawek oraz Komisji Prawa Autorskiego są w chwili obecnej nowelizowane.

ZAiKS

Zasady mediacji są w trakcie zmian. Zgodnie z poprzednimi zasadami (które już nie obowiązują), spory rozstrzygane były przez arbitrów powoływanych *ad hoc* spośród członków stałego organu - Komisji Prawa Autorskiego .

ZAPA

Zgodnie z przepisami ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych powoływana jest Komisja Prawa Autorskiego składająca się z czterdziestu arbitrów. Kandydatów na członków Komisji przedstawiają organizacje zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, stowarzyszenia twórców, artystów wykonawców, producentów, organizacje zrzeszające podmioty zajmujące się zawodowo korzystaniem z utworów oraz organizacje radiowe i telewizyjne. Zgodnie z treścią art. 108 ust. 5 Komisja w składzie trzyosobowym wyznaczonym z grona arbitrów, po jednym przez każdą ze stron oraz superarbitra wybranego przez tak wyznaczonych arbitrów, rozstrzyga spory związane z zawarciem umowy licencyjnej, o której mowa w art. 21¹ (tj. dotyczącej rozpowszechniania przez operatorów kablowych utworów nadawanych przez inne organizacje radiowe i telewizyjne).

Niestety, Komisja, o której mowa powyżej, nie odgrywa żadnej roli w rozstrzygnięciu przedmiotowych sporów. W swoich dotychczasowych orzeczeniach sądy tak zawężyły zakres postępowań toczących się przed Komisją, że większość spraw w ww. przedmiocie podlega wyłączeniu.

Portugalia:

SPA

Istnieją dwie możliwości:

1. Komisja Mediacyjna i Arbitrażowa
2. Sąd Arbitrażowy

Strony muszą wspólnie wybrać jedną z dostępnych możliwości. Oba tryby są przewidziane prawem.

Rumunia:

CREDIDAM

Prawo nie przewiduje mediacji. Jeżeli negocjacje warunków umowy zakończą się niepowodzeniem, wszczyna się postępowanie arbitrażowe.

UCMR-ADA

W Rumunii postępowanie arbitrażowe regulowane jest przepisami prawa w przypadku, gdy strony nie osiągną porozumienia.

Słowacja:

LITA

Nie istnieje żadna specjalna instytucja utworzona dla celów mediacji. Ponadto, nie odnotowano przypadku mediacji w przypadku sporów powstałych w przedmiocie retransmisji drogą kablową.

SLOVGRAM

Mediacja nie ma zastosowania.

Hiszpania:

AIISGE

W przypadku braku porozumienia, spór rozstrzygany jest w drodze mediacji, zgodnie z treścią art. 158 hiszpańskiej ustawy LPI [*ustawa o ochronie praw własności intelektualnej*], przez specjalnie powołaną do tego celu instytucję (Comisión de Arbitraje) działającą przy Ministerstwie Kultury.

DAMA

Możliwość ta przewidziana jest prawem („Comisión Mediadora y Arbitral de la Propiedad Intelectual”), jednak nie została nigdy wykorzystana w praktyce.

20.4. *f.* hiszpańskiej ustawy o prawie autorskim mówi, że: „jeżeli z powodu braku porozumienia pomiędzy stronami nie jest możliwe zawarcie umowy o udzielenie zezwolenia na retransmisję drogą kablową, strony mogą przystąpić do Rady Mediacji i Arbitrażu ds. Własności Intelektualnej z wnioskiem o wszczęcie postępowania arbitrażowego”.

SGAE

W hiszpańskim prawie istnieje koncepcja mediatora (Comisión Mediadora), jednak dotychczas nie odnotowano żadnego przypadku, w którym wszczęcie postępowania arbitrażowego okazało się konieczne.

Szwecja:

COPYSWEDE

W przypadku braku porozumienia dotyczącego zezwolenia na retransmisję drogą kablową, rząd powołuje mediatora w trybie *ad hoc* na odnośne żądanie jednej ze stron. Nie odnotowano dotąd żadnego przypadku mediacji.

Szwajcaria:

SUISSIMAGE

Istnieje obowiązek podjęcia negocjacji z użytkownikami; każda stawka wymaga zatwierdzenia przez helwecką komisję arbitrażową. Jeśli strony nie osiągną porozumienia, organizacje zbiorowego zarządzania prawami autorskimi mogą zwrócić się do helweckiej komisji arbitrażowej z wnioskiem o zatwierdzenie stawki będącej przedmiotem sporu.

6.) W wielu krajowych ustawach medialnych znajdują się przepisy nakładające na organizacje radiowe i telewizyjne lub na operatorów kablowych obowiązek transmitowania określonych programów cieszących się ogólnokrajowym zainteresowaniem (przepisy dotyczące obowiązkowej transmisji, tzw. „must-carry”). Czy ma to jakikolwiek wpływ na wysokość wynagrodzenia z tytułu praw autorskich (zwolnienia lub zniżki) i czy podmioty praw autorskich, których utwory są wykorzystywane w takich programach, otrzymują takie samo wynagrodzenie, jak podmioty praw autorskich z tytułu innych programów?

Austria:

VDFS

Nie odnotowano wpływu wynikającego z przepisów dotyczących transmisji obowiązkowej.

Niemniej jednak, zgodnie z przepisem ustawy o prawie autorskim, retransmisja drogą kablową programów nadawanych przez krajowe publiczne organizacje radiowe i telewizyjne klasyfikowana jest jako część nadania pierwotnego. Teoretycznie operator kablowy nie musiałby wносить żadnej opłaty z tytułu rozpowszechniania takich programów, a krajowa publiczna organizacja radiowa i telewizyjna – jak również wszystkie podmioty praw autorskich, których utwory ukazują się w ramach tych programów – nie byłyby uprawnione do otrzymania wynagrodzenia. W praktyce operatorzy kablowi wnoszą opłatę ryczałtową za rozpowszechnianie nieograniczonej liczby programów, dlatego wyjątek ten nie stanowi dla operatora kablowego żadnej różnicy. Z kolei organizacje zbiorowego zarządzania prawami autorskimi dokonują podziału wynagrodzenia z tytułu utworów ukazujących się we wszystkich programach, w tym w programach krajowych publicznych organizacji radiowych i telewizyjnych.

Belgia:

SABAM

Status obowiązkowo transmitowanych programów nie ma wpływu na wysokość opłat pobieranych od operatorów, a tym samym na wysokość wynagrodzenia należnego podmiotom praw autorskich z tytułu utworów ukazujących się w programach transmitowanych obowiązkowo.

Bułgaria:

Filmautor

Operatorzy kablowi odmawiają wnoszenia opłat za utwory stanowiące element programów transmitowanych obowiązkowo i w związku z tym toczą się postępowania sądowe.

Czechy:

Dilia

Przepis ten pozostaje bez wpływu na wysokość wynagrodzenia, ponieważ jest ono określane jako opłata za linię użytkownika końcowego.

INTERGRAM

Prawo przewiduje taki obowiązek dla organizacji radiowych i telewizyjnych, co z założenia nie powinno mieć wpływu na podmioty praw autorskich. Dlatego też jest to jeden z powodów, dla których stawki są tak niskie.

Dania:

COPY-DAN

Duńskie przepisy o transmisji obowiązkowej nie mają żadnego wpływu na wysokość wynagrodzenia. Podmioty praw autorskich otrzymują takie samo honorarium, jak w przypadku innych programów.

Filmex

Zasada „must carry” nie ma znaczenia przy określaniu wysokości opłat za prawa własności intelektualnej i nie ma wpływu na wysokość wynagrodzenia.

Estonia:

EAÜ

Zasada „must carry” nie wywiera żadnego wpływu w Estonii.

Finlandia:

Kopiosto

Przepisy dotyczące transmisji obowiązkowej wywierają ogromny wpływ na wysokość wynagrodzenia należnego podmiotom praw autorskich.

Podmioty praw autorskich nie są uprawnione do żadnego wynagrodzenia z tytułu retransmisji programów „must carry” w Finlandii.

Francja:

SACD

Zgodnie z obowiązującą zasadą, honorarium autorskie musi być wypłacane, nawet w przypadku programów transmitowanych obowiązkowo.

Operatorzy kablowi podjęli próbę zakwestionowania obowiązku wnoszenia opłat za programy transmitowane obowiązkowo; w drodze negocjacji zdołali obniżyć wysokość opłat za takie programy, argumentując, iż programy te są bezwartościowe dla oferty programowej sieci kablowej z uwagi na ich nieodpłatną dostępność.

W swoim orzeczeniu sąd belgijski potwierdził wykonanie wyłącznego prawa w zakresie programów retransmitowanych drogą kablową, w tym programu rozpowszechnianego obowiązkowo, ponieważ zobowiązania do transmisji obowiązkowej są niezależne i nie zwalniają operatorów kablowych z obowiązków wynikających z ustawy o prawie autorskim.

SCAM

We Francji przepisy dotyczące transmisji obowiązkowej, tzw. „must carry”, mają zastosowanie do programów „publicznych”. Jednak fakt ten pozostaje bez znaczenia dla wysokości ogólnych płatności wnoszonych na rzecz organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi oraz dla wysokości wynagrodzenia podmiotów praw autorskich, których utwory są ujęte w ofercie tychże programów.

SPEDIDAM

Przepis ten nie wpływa na prawa artystów wykonawców ani też na poziom wynagrodzenia.

Niemcy:

VG BILD-KUNST

W Niemczech nie ma różnicy między programami transmitowanymi obowiązkowo a pozostałymi programami. Obecny problem, jaki pojawił się między organizacjami radiowymi i telewizyjnymi a operatorami kablowymi (oprócz kwestii opłat za retransmisję drogą kablową), polega na tym, że ci sami operatorzy kablowi żądają opłat za włączenie danego programu do ich oferty programowej, do zapłaty której organizacje radiowe i telewizyjne czują się zobowiązane, w wysokości proporcjonalnej do ich udziału rynkowego. Wysokość tych opłat nie została ujawniona.

Węgry:

EJI

Operatorzy kablowi mają obowiązek włączenia do swojego retransmitowanego pakietu programów rozpowszechnianych przez publiczne organizacje radiowe i telewizyjne. W przypadku programów rozpowszechnianych obowiązkowo, wynagrodzenie za retransmisję należne podmiotom praw autorskich wypłaca Krajowy Fundusz Radiowo-Telewizyjny, dlatego też operatorzy kablowi są zwolnieni z tego rodzaju zobowiązań.

W sporze przekazanym do rozstrzygnięcia przez Radę Ekspertów ds. Praw Autorskich, Rada orzekła, iż opłaty za retransmisję muszą być określone (i nakładane) na jednakowych

zasadach, niezależnie od tego, czy obowiązek ich wnoszenia spoczywa na operatorze kablowym, czy też – jak w przypadku programów transmitowanych obowiązkowo – na funduszu pożytku publicznego powołanym w tym celu.

FILMJUS

Art. 28 par. (6) węgierskiej ustawy o prawie autorskim mówi: „wynagrodzenie należne z tytułu retransmisji utworów rozpowszechnianych w ramach programu, lub rozprowadzanych w sieci kablowej lub inną drogą, będzie wypłacane węgierskiej publicznej organizacji radiowej i telewizyjnej przez Fundusz Radiowo-Telewizyjny. Za dokonanie tejże płatności odpowiada administrator Funduszu.”

Nie ma żadnych różnic w wysokości honorariów autorskich, dlatego podmioty praw autorskich otrzymują takie samo wynagrodzenie.

Włochy:

SIAE

Przepisy dotyczące transmisji obowiązkowej programów zainteresowania ogólnokrajowego lub publicznego nie mają żadnego wpływu na wysokość wynagrodzenia z tytułu praw autorskich.

Łotwa:

AKKA-LAA

Przepisy dotyczące transmisji obowiązkowej nie mają żadnego wpływu na wysokość wynagrodzenia z tytułu praw autorskich. Wszystkie podmioty praw autorskich są równouprawnione i otrzymują jednakowe wynagrodzenie.

Litwa:

LATGA-A

Przepisy dotyczące transmisji obowiązkowej nie mają żadnego wpływu na wysokość wynagrodzenia z tytułu praw autorskich. Wynagrodzenie to wypłacane jest w jednakowej wysokości.

Holandia:

LIRA

Kwestia ta od zawsze była tematem drażliwym. Przepisy dotyczące transmisji obowiązkowej mają zastosowanie do krajowych programów publicznych oraz programów flamandzko-belgijskich. Operatorzy kablowi zawsze wnosili opłaty za programy belgijskie. Z uwagi na fakt, iż płacili oni za pakiet programów, LIRA zawsze uwzględniała w opłacie zezwolenie na programy krajowe. Obie strony mogły utrzymywać, że szczególna opłata (nie) była należna za programy krajowe.

Polska:**STOART**

Brak danych.

ZAiKS

Zobowiązanie do retransmisji określonych programów przez operatora kablowego nie ma wpływu na sposób podziału i wypłaty wynagrodzenia.

ZAPA

Kwestię wynagrodzenia należnego za retransmisję drogą kablową regulują postanowienia art. 43 ustawy o radiofonii i telewizji, zgodnie z którym operator sieci kablowej wprowadza programy do sieci kablowej w następującej kolejności: 1) ogólnokrajowe programy radiofonii i telewizji publicznej, 2) regionalne programy radiofonii i telewizji publicznej dostępne na danym obszarze, 2a) programy krajowych nadawców społecznych dostępne na danym obszarze, 3) programy innych nadawców krajowych dostępne na danym obszarze, 4) programy innych nadawców krajowych i nadawców zagranicznych. Do chwili obecnej nie wyjaśniono, czy operatorzy sieci kablowych objęci ww. zobowiązaniem mają prawo do pobierania opłat za swoje usługi retransmisji i ewentualnie w jakiej wysokości należałoby pobierać takie opłaty. To wstępne pytanie blokuje również proces negocjacji w zakresie wynagrodzenia za wykorzystanie praw autorskich i praw pokrewnych dla celów retransmisji programów.

Portugalia:**SPA**

Nie ma żadnej różnicy w wysokości pobieranego wynagrodzenia.

Rumunia:**CREDIDAM**

W okresie od 2000 r. do 01.05.2005 r. nie istniały w prawie żadne przepisy dotyczące ograniczeń w zakresie transmisji obowiązkowej, tzw. „must carry”.

Po raz pierwszy zasadę tę wprowadzono w ustawie nr 285/2004. Znowelizowane przepisy rumuńskiej ustawy o prawie autorskim usunięto z nowego specjalnego rozporządzenia rządowego nr 123/2005, a następnie włączono do jego treści na nowo. Przepisy te stanowią, że programy podlegające obowiązkowej transmisji zgodnie z ustawą zostają wyłączone z negocjacji dotyczących wynagrodzenia. We wrześniu 2006 r. nastąpiła reakcja ze strony Komisji Europejskiej, która wystosowała do rumuńskiego rządu odpowiednie pismo i wspomniała w październikowym raporcie krajowym rumuński problem własności intelektualnej, w tym kwestię transmisji obowiązkowej, tzw. „must carry”. Komisja ostrzegła, że postanowienie takie może doprowadzić do sytuacji, w której – w przypadku braku

wynegocjowanej stawki – nie nastąpi żadna wypłata wynagrodzenia, a w podsumowaniu stwierdziła, że „[postanowienie to] narusza w sposób oczywisty wyłączny charakter przedmiotowych praw” (Komisja Europejska, Dyrekcja Generalna KE ds. Rynku Wewnętrznego i Usług, MARKT D1, 04.09.06, 3914,).

Istotnie, w Rumunii ma miejsce niedopuszczalna dyskryminacja krajowych podmiotów praw autorskich w stosunku do podmiotów zagranicznych: rumuńskie podmioty (w większości przypadków ich utwory nadawane są przez krajowe stacje telewizyjne) nie są uprawnione do otrzymywania wynagrodzenia za wykorzystanie ich utworów w formie utrwalonej. Wszystkie zgromadzone środki pieniężne muszą zostać przekazane za granicę.

To wyłączenie w zakresie „must carry” przyjęto tylko dla retransmisji drogą kablową przez Komisję ds. Kultury Sztuki i Mediów izby deputowanych parlamentu rumuńskiego.

UCMR-ADA

Rumuńska ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych zawiera niejasne przepisy dotyczące wyłączenia programów objętych transmisją obowiązkową, tzw. „must carry”, z obliczania wynagrodzenia, przy czym nie mówią one nic o jednoczesnym wyłączeniu podmiotów praw autorskich.

Słowacja:

LITA

Słowacka ustawa również zawiera przepisy o transmisji obowiązkowej, tzw. „must carry”, jednak wynagrodzenie z tytułu tego rodzaju programów wypłacane jest w takiej samej wysokości.

SLOVGRAM

Wynagrodzenie wypłacane jest w takiej samej wysokości, nie ma żadnych różnic.

Hiszpania:

AIISGE

Istnieją pewne zobowiązania do rozpowszechniania określonych programów cieszących się zainteresowaniem ogólnokrajowym, jednak dotyczą one tradycyjnych organizacji radiowych i telewizyjnych. Przepisy te nie mają zastosowania do operatorów kablowych. Zobowiązania te nie mają również wpływu na wysokość wypłat, ponadto nie skutkują one powstaniem żadnych obniżek czy też korzyści dla organizacji radiowych i telewizyjnych z tytułu transmisji tychże programów.

DAMA

Zgodnie z wiedzą posiadaną przez DAMA, nie istnieją zobowiązania do transmisji obowiązkowej.

SGAE

Hiszpańskie prawo zawiera przepisy dotyczące transmisji obowiązkowej. Programy transmitowane zgodnie z tymi przepisami nie wpływają w żaden sposób na wysokość pobieranych opłat, ponieważ licencja SGAE obejmuje swoim zakresem wszystkie programy rozpowszechniane przez operatorów kablowych.

Szwecja:

COPYSWEDE

Szwedzka ustawa o radiofonii i telewizji zawiera przepisy dotyczące transmisji obowiązkowej, jednak nie mają one większego wpływu na wynagrodzenie wypłacane podmiotom praw autorskich ani na udzielanie licencji na prawa do retransmisji takich programów. Podmioty praw autorskich, których utwory ukazują się w ramach programów „must carry” traktowane są na równi z pozostałymi podmiotami.

Szwajcaria:

SUISSIMAGE

Zasada „must carry” nie ma wpływu na wynagrodzenie.

7.) W artykule 2.2. dyrektywy w sprawie czasu ochrony praw autorskich wymieniono grupę czterech podmiotów praw autorskich (głównego reżysera, autora scenariusza, autora dialogów i kompozytora muzyki skomponowanej specjalnie dla utworu filmowego lub audiowizualnego), dla których określa się czas ochrony praw autorskich. Jak kształtuje się podział wynagrodzenia z tytułu retransmisji drogą kablową w tej grupie?

Austria:

VDFS

Główny reżyser otrzymuje 54% z 80% (tj. 43,2%) kwoty otrzymanej przez VDFS (nie 1,21%, lecz udział, który VAM będzie musiała w końcu zapłacić po wydaniu orzeczenia przez zespół arbitrów).

Autorzy scenariusza i dialogów otrzymują łącznie 12,98% (łączny udział LVG i Literar Mechana).

Ogólnie kompozytorzy otrzymują 28,02%, niezależnie od tego, czy muzyka została skomponowana specjalnie dla utworu filmowego, czy też nie.

Belgia:

SABAM

Podział wynagrodzenia z tytułu retransmisji drogą kablową następuje zgodnie z odnośną strukturą podziału określoną przez podmioty praw autorskich w ich deklaracjach oraz zgodnie z ogólnymi zasadami podziału i wypłaty wynagrodzenia określonymi przez SABAM.

Bułgaria:

Filmautor

Podział wynagrodzenia z tytułu utworu audiowizualnego kształtuje się następująco:

45 % - reżyser

40 % - autor scenariusza

15 % - operator kamery

Wynagrodzenie należne autorom utworów muzycznych pobiera w ich imieniu inna organizacja.

Czechy:

Dilia

Zob. pytanie 1.

Dania:**COPY-DAN**

Jeśli chodzi o wynagrodzenie z tytułu retransmisji programów radiowych i telewizyjnych, ww. grupa wynagradzana jest zgodnie z zasadami duńskiego systemu podziału i wypłaty honorarium oraz rozbudowaną licencją zbiorową.

Estonia:**EAÜ**

Reżyser: 40%

Autor scenariusza i autor dialogów: 25%

Fotograf: 20%

Scenograf: 15%.

Finlandia:**Kopiosto**

Reżyser: 8,95%

Autor scenariusza/autor dialogów: 11,05%

Kompozytor: 12%.

Francja:**SACD**

We Francji reżysera, autora scenariusza, autora dialogów, autora adaptacji, autora utworu pierwotnego oraz kompozytora uznaje się za współautorów utworu audiowizualnego. SACD reprezentuje wszystkich współautorów, z wyjątkiem kompozytora, w imieniu którego działa organizacja muzyczna SACEM.

Podział wynagrodzenia z tytułu retransmisji drogą kablową, pobranego przez SACD, następuje zgodnie z treścią deklaracji wypełnionych i podpisanych przez samych autorów. Rada dyrektorów SACD zdecydowała tylko o podziale na tekst i reżyserię (dla utworów kinematograficznych: 60% za scenariusz i 40% za reżyserię; dla utworów telewizyjnych: 80% za scenariusz i 20% za reżyserię). Jeśli w danej kategorii występuje kilku autorów, wówczas muszą oni dojść między sobą do porozumienia w zakresie podziału należnego im honorarium.

SCAM

Podział wynagrodzenia między czterema „głównymi autorami”, o których mowa w przedmiotowej dyrektywie, dokonywany jest według wyłącznego uznania współautorów każdego dzieła i - niezależnie od rodzaju praw - nie ma tu żadnego rozróżnienia między prawami „pierwotnymi” i „wtórnymi”.

Niemcy:

VG BILD-KUNST

Do czterech głównych kategorii określonych w dyrektywie Niemcy zaliczają jeszcze: operatora kamery, montażystę, scenografa, kostiumologa oraz - w wyjątkowych przypadkach – operatorów dźwięku. Cztery grupy zawodowe, o których mowa powyżej, traktowane są jednakowo. Zgodnie z wewnętrznym regulaminem podziału wynagrodzenia, obowiązującym w VG Wort i GVL, uprawnionymi do otrzymania odpowiedniej części wynagrodzenia są również podmioty praw pokrewnych (w tym producenci fonogramów), w wysokości stanowiącej równowartość wynagrodzenia przypadającego autorowi filmu lub odpowiednio autorowi scenariusza.

Węgry:

FILMJUS

Zob. pytanie 1.

Włochy:

IMAIE

We Włoszech nie funkcjonuje jeszcze retransmisja drogą kablową.

SIAE

Podział wynagrodzenia z tytułu retransmisji drogą kablową między kompozytorami utworów muzycznych a autorami filmów będzie uzależniony od porozumień, które zostaną zawarte z chwilą uruchomienia we Włoszech retransmisji zagranicznych programów telewizyjnych lub radiowych.

Łotwa:

AKKA-LAA

W ramach tej grupy podział wynagrodzenia kształtuje się następująco:

70% podmioty praw autorskich do utworów muzycznych

22% autor dialogów i scenariusza

2% główny reżyser

oprócz tego **3%** przeznaczają się do podziału między autorami utworów wizualnych, natomiast **3%** stanowi rezerwę na niezidentyfikowane utwory lub utwory, które mogą stać się podstawą ewentualnych roszczeń, ponieważ nie zostały ujęte we właściwych sprawozdaniach.

Litwa:

LATGA-A

Podział wynagrodzenia między autorów utworów audiowizualnych odbywa się w następujący sposób: autorzy krajowi otrzymują wartość procentową, która została przez nich określona w formularzu zgłoszenia utworu audiowizualnego. Wartość ta jest w każdym przypadku inna. Honorarium pobrane w imieniu zagranicznych podmiotów praw autorskich przesyłane jest do kraju pochodzenia danego podmiotu. W takim przypadku uwzględnia się również różne warunki określone w porozumieniach wzajemnych dotyczących przedstawicielstwa, zawartych z organizacjami siostrzanymi.

Holandia:

LIRA

W przypadku Holandii trudno jest mówić o konkretnych schematach podziału wynagrodzenia między poszczególnymi grupami, ponieważ podziałem tym zajmują się różne organizacje zbiorowego zarządzania prawami autorskimi. Przykładowo, autorzy scenariusza – LIRA w grupie Cisac działa w imieniu holenderskich reżyserów Agicoa/Sekam dokonuje wypłat na rzecz Vevam. Buma zajmuje się muzyką w pakiecie Cisac.

Polska:

ZAiKS

Stowarzyszenie Autorów ZAiKS nie zajmuje się ochroną praw głównych reżyserów.

ZAPA

Zob. odpowiedź 1.

Rumunia:

UCMR-ADA

Nie istnieją żadne szczególne przepisy dotyczące podziału wynagrodzenia z tytułu retransmisji drogą kablową w tej grupie.

Słowacja:

LITA

Podział wynagrodzenia między autorów utworów audiowizualnych kształtuje się następująco:
33,3% dla autorów utworów muzycznych;
66,7% dla pozostałych autorów, i z tych 66,7%: 45% przeznacza się dla reżyserów, a 55% dla autorów części słownych utworu audiowizualnego.

Hiszpania:

DAMA

W Hiszpanii podział wynagrodzenia rysuje się następująco: 25% dla reżysera, 25% dla autora scenariusza, 25% dla autora dialogów, 25% dla kompozytora muzyki, która została skomponowana specjalnie dla utworu filmowego.

SGAE

Zaleca się podział po 25% dla każdej grupy, chyba że autorzy uzgodnią inną proporcję.

Szwecja:

COPYSWEDE

Ponieważ szwedzki system podziału wynagrodzenia nie odpowiada w pełni powyższej kategoryzacji, należy odnieść się do odpowiedzi na pytanie 1.

Szwajcaria:

SUISSIMAGE

Reżyserowie i autorzy scenariusza (w tym autorzy dialogów) otrzymują jednakowe wynagrodzenie. Nie jest możliwe określenie stosunku tej grupy do kompozytorów muzyki filmowej, ponieważ część pobierana przez SUISSA obejmuje również wynagrodzenie za retransmisję programów radiowych; ponadto, w udziale tym uwzględnia się nie tylko kompozytorów, ale i wydawców.

ZAŁĄCZNIK 1

Organizacje zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, które wzięły udział w badaniu

<u>Organizacja</u> (główny obszar specjalizacji)	<u>Kraj</u>	<u>Strona www & adres e-mail</u>
AEPI Prawa autorów	Grecja	http://www.aepi.gr legal@aepi.gr
 AISGE Prawa autorów i producentów audiowizualnych	Hiszpania	http://www.aisge.es aisge.madrid@aisge.es
AKKA-LAA Prawa autorskie	Łotwa	https://www.akka-laa.lv/ info@akka-laa.lv
COPY-DAN Prawa autorów (z wył. kompozytorów), artystów, wykonawców i producentów audiowizualnych	Dania	http://www.copydan.dk copydan@copydan.dk
COPYSWEDE Prawa autorów i producentów audiowizualnych	Szwecja	http://www.copyswede.se/ copyswede@copyswede.se
CREDIDAM Prawa artystów wykonawców	Rumunia	http://www.credidam.ro/home_eng.asp office@credidam.ro
DAMA Prawa autorów mediów audiowizualnych	Hiszpania	http://www.damautor.es dptint@damautor.es
Dilia Prawa autorów	Czechy	http://www.dilia.cz/ bartak@dilia.cz
EAÜ Prawa autorów	Estonia	http://www.eau.org eau@eau.org
EJI Prawa artystów wykonawców	Węgry	http://www.eji.hu/index1.php info@ej.hu
Filmautor Prawa autorów i producentów audiowizualnych	Bułgaria	www.filmautor.org filmautor@bitex.com
Filmex Prawa artystów wykonawców	Dania	http://www.skuespillerforbundet.dk/ filmex@skuespillerforbundet.dk
FILMJUS Prawa autorów i producentów audiowizualnych	Węgry	http://filmjus.fok.hu/ filmjus@filmjus.hu
IMAIE Prawa artystów wykonawców	Włochy	http://www.imaie.it info@imaie.it
INTERGRAM Artyści wykonawcy i producenci nagrań audialnych i wizualnych	Czechy	http://www.intergram.cz intergram@intergram.cz
Kopiosto Prawa autorów i producentów audiowizualnych	Finlandia	www.kopiosto.fi kopiosto@kopiosto.fi

LATGA-A Prawa autorów	Litwa	www.latga.lt latga@latga.lt
LIRA Prawa autorów	Holandia	http://www.lira.nl/ lira@cedar.nl
LITA Prawa autorów	Słowacja	www.lita.sk lita@lita.sk
SABAM Prawa autorów	Belgia	www.sabam.be info@sabam.be
SACD Prawa autorów	Francja	www.sacd.fr webmaster@sacd.fr
SCAM Multimedia	Francja	www.scam.fr communication@scam.fr
SGAE Prawa autorów	Hiszpania	www.sgae.es sgae@sgae.es
SIAE Prawa autorów	Włochy	www.siae.it rapporti.internazionali@siae.it
SLOVGRAM Artyści wykonawcy oraz producenci nagrań audialnych i wizualnych	Słowacja	http://www.slovgram.sk/ secretary@slovgram.sk
SPA Prawa autorów	Portugalia	www.spautores.pt dept.internacional@spautores.pt
SPEDIDAM Prawa artystów wykonawców	Francja	http://www.spedidam.fr service-juridique@spedidam.fr
STOART Prawa artystów wykonawców	Polska	http://www.stoart.org.pl stoart@stoart.org.pl
SUISSIMAGE Utwory audiowizualne	Szwajcaria	www.suissimage.ch mail@suissimage.ch
UCMR-ADA Prawa do wykonań i prawa mechaniczne w zakresie utworów muzycznych	Rumunia	www.ucmr-ada.ro ada@ucmr-ada.ro
VDFS Prawa autorów i producentów audiowizualnych	Austria	www.vdfs.at office@vdfs.at
VG BILD-KUNST Utwory plastyczne, utwory filmowe	Niemcy	http://www.bildkunst.de/ info@bildkunst.de
ZAiKS Prawa autorów	Polska	http://www.zaiks.org.pl zaiks@zaiks.org.pl
ZAPA Autorzy i producenci audiowizualni	Polska	www.zapa.org.pl biuro@zapa.org.pl

ZAŁĄCZNIK 2

Węgry: Przepisy ustawy o prawie autorskim dotyczące Rady Mediacyjnej

Rada Mediacyjna Artykuł 102

- (1) W przypadku braku porozumienia w przedmiocie wynagrodzenia oraz innych warunków i zasad wykorzystania utworu między użytkownikiem a podmiotami praw autorskich lub organizacją zbiorowego zarządzania ich prawami autorskimi w zakresie równoczesnej i integralnej retransmisji publicznej nadanego utworu, w formie niezmienionej, przez inną organizację niż organizacja pierwotna, każda ze stron może zwrócić się do Rady Mediacyjnej utworzonej zgodnie z art. 103.
- (2) W przypadku braku porozumienia w przedmiocie wynagrodzenia oraz warunków wykorzystania utworu między użytkownikiem a podmiotem praw autorskich lub między użytkownikami i organizacjami ich reprezentującymi, z jednej strony, a organizacją zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, z drugiej strony, strony mogą – w drodze obopólnego porozumienia – zwrócić się do Rady Mediacyjnej utworzonej zgodnie z art. 103.

Artykuł 103

- (1) Przepisy Rozdziału II ustawy LXXI z 1994 r. o arbitrażu regulują tryb powoływania Rady Mediacyjnej, przy założeniu, że członkowie Rady Mediacyjnej wyznaczeni są spośród grona członków Rady Ekspertów ds. Praw Autorskich (artykuł 101).
- (2) Rada Mediacyjna działa w ramach Rady Ekspertów ds. Praw Autorskich.

Artykuł 104

- (1) Celem postępowania mediacyjnego prowadzonego przez Radę Mediacyjną jest doprowadzenie do osiągnięcia porozumienia między stronami. Jeżeli powodem wszczęcia postępowania mediacyjnego jest spór powstały na tle zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, Rada Mediacyjna zobowiązana jest do niezwłocznego poinformowania o tym fakcie Ministra [art. 86(1)].
- (2) W przypadku braku porozumienia między stronami, Rada Mediacyjna sporządzi pisemny projekt umowy i przekaze go do wiadomości stron.
- (3) Strony mogą przyjąć treść projektu umowy w sposób wyraźny lub dorozumiany. Jeśli strony nie wniosą do Rady Mediacyjnej żadnego sprzeciwu co do treści zaproponowanego projektu w ciągu trzech miesięcy od daty jego doręczenia, uznaje się, iż projekt umowy został przyjęty w sposób dorozumiany.
- (4) Jeżeli w toku postępowania mediacyjnego Rada Mediacyjna dopuści się naruszenia przepisów art. 105, strona poszkodowana ma prawo do wszczęcia postępowania sądowego i zaskarżenia treści umowy zawartej na mocy decyzji Rady Mediacyjnej w terminie trzech miesięcy od daty rozpoczęcia obowiązywania przedmiotowej umowy.

- (5) Sądem właściwym do rozpoznania sprawy, o której mowa w ust. (4), jest Sąd Stołeczny [ang. *Metropolitan Court*] posiadający wyłączną jurysdykcję w tym zakresie.

Artykuł 105

- (1) W toku postępowania mediacyjnego przed Radą Mediacyjną strony traktowane są w sposób równouprawniony i każda strona ma prawo do przedstawienia swojego stanowiska w sprawie. Rada Mediacyjna nie może zobowiązać stron do uczestniczenia w postępowaniu ani do podejmowania żadnych czynności objętych procedurą postępowania bez zgody obu stron. W zakresie kwestii formalnych, Rada Mediacyjna samodzielnie opracowuje swój wewnętrzny regulamin postępowania stanowiący część statutu, o którym mowa w ust. (2), i określa stawki wynagrodzenia.
- (2) Statut Rady Mediacyjnej tworzy Zespół Ekspertów ds. Praw Autorskich i zatwierdza minister sprawiedliwości. Przed zatwierdzeniem projekt statutu jest opiniowany przez ministra sprawującego nadzór nad Węgierskim Urzędem Patentowym oraz przez ministra kultury i dziedzictwa narodowego .

Artykuł 105/A

- (1) W przypadku braku porozumienia między podmiotem uprawnionym do nieodpłatnego korzystania a podmiotem praw autorskich w zakresie warunków udostępnienia utworu do nieodpłatnego korzystania (art. 95/A), pomimo zapewnienia ochrony przed wykorzystywaniem niewłaściwych środków technicznych (art. 95), każda ze stron może zwrócić się do Rady Mediacyjnej.
- (2) Procedura mediacyjna może zostać również wszczęta przez organizacje reprezentujące podmioty uprawnione. W takim przypadku orzeczenie Rady Mediacyjnej – o ile inne przepisy nie stanowią inaczej – ma moc obowiązującą również względem wszystkich członków takich organizacji, którzy są uprawnieni do nieodpłatnego korzystania.
- (3) Przepisy art. 103 mają odpowiednie zastosowanie do powołania Rady Mediacyjnej przy założeniu, że czynnych członków składu Rady Mediacyjnej wyznacza Prezes Rady Ekspertów ds. Praw Autorskich, jeżeli strony nie osiągną porozumienia – w ciągu ośmiu dni od daty wszczęcia postępowania – w zakresie składu Rady Mediacyjnej.
- (4) Art. (104(1) i (2) i 105(2) mają odpowiednie zastosowanie do procedury postępowania Rady Mediacyjnej.
- (5) Strony mogą przyjąć treść projektu umowy zaproponowaną przez Radę Mediacyjną w sposób wyraźny lub dorozumiany. Uznaje się, że projekt umowy został przyjęty w sposób dorozumiany, jeśli żadna ze stron nie zgłosi sprzeciwu względem jego treści w ciągu trzydziestu dni od doręczenia przedmiotowego projektu stronom.
- (6) Jeżeli w toku postępowania mediacyjnego Rada Mediacyjna dopuści się naruszenia przepisów art. 105, wówczas strona poszkodowana ma prawo do wniesienia

odwołania od orzeczenia Rady Mediacyjnej do sądu w ciągu trzydziestu dni od daty jego ogłoszenia.

- (7) W przypadku braku porozumienia na podstawie ust. (5) podmiot uprawniony do nieodpłatnego korzystania może w ciągu 15 dni od upływu terminu określonego w ust. (5) zwrócić się do sądu z wnioskiem o zobowiązanie podmiotu praw autorskich do nieodpłatnego udostępnienia utworu na warunkach przez niego wskazanych.
- (8) Organizacje reprezentujące podmioty uprawnione również mają prawo do wszczęcia postępowania sądowego na mocy ust. (6) i (7) – w terminie tamże określonym – przy założeniu, że skutek wszelkich prawomocnych orzeczeń sądu jest wiążący dla wszystkich członków organizacji, którzy są podmiotami uprawnionymi w rozumieniu niniejszej ustawy.
- (9) Sądem właściwym do rozpoznawania sporów powstałych na tle niniejszego artykułu jest Sąd Stołeczny [*Metropolitan Court*] posiadający wyłączną jurysdykcję w tym zakresie.
- (10) Przepisy art. 95 stosuje się odpowiednio do środków technicznych, które mają zostać wykorzystane na mocy umowy lub prawomocnego orzeczenia sądu zgodnie z niniejszym artykułem, o ile przedmiotowe środki techniczne spełniają warunki określone w artykule 95(3).

ZAŁĄCZNIK 3

Przykładowy program podziału wynagrodzenia (VG Bild-Kunst)